

<https://www.path-2-happiness.com/am>

ማውጫ

ዘላለማዊው መልእክት
ከነቢይነታቸው ጌ ማረጋገጫዎች
ጥቂቱ
የነቢይነት ድምዳሜ፦
ለዓለማት ሁሉ እዝነት፦
በነቢይ ጌ መላክ መላው የሰው ዘር
መታደሉ ፦
የዘላለማዊው መልእክት መጠሪያ ስም
ምንድን ነው?
ዘላለማዊው መልእክት ለመላው
ዩኒቨርስ ጭምር ነው፦
ዘላለማዊው መልእክት የሁሉም
ነቢያትና መልእክተኞች ሃይማኖት
ነው፦
የዘላለማዊው መልእክት ምሉእነት፦
የሕግና ድንጋጌ አወጣጥ መሰረቶች
የእስላማዊ ድንጋጌ መለያ ባሕርያት
እስላማዊው ሽሪዓና ሰው ሠራሽ
ሕግጋት . . ልዩነቶችና ተቃርኖዎች
የእስላም ምንጮች

ዘላለማዊው መልእክት

https://www.path-2-happiness.com/am

ዘላለማዊው መልእክት

ሰዎች ከመለኮታዊ መመሪያና ከነቢያት ተልእኮ በራቁ ቁጥር ዕድለበስነትና ጨለማ በሰው ልጆች ሕይወት ላይ ያጠላሉ። አላህም መልእክተኞቹን አከታትሎ ይልካል፡-

{رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ غَرِيظًا حَكِيمًا} [النساء: ١٦٥]

«ከመልእክተኞቹ በኋላ ለሰዎች በአላህ ላይ አስረጅ እንዳይኖር፣ አብሳሪዎችና አስጠንቃቂዎች የሆኑን መልእክተኞች (ላክን)፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።» [አል ኒሳ:165] አላህ መልእክተኛ ሳይልክላቸው ማንንም አይቀጣም፡-

{وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا} [الإسراء: ١٥]

«መልእክተኛንም እስከምንልክ ድረስ የምንቀጣ አይደለንም።» [አል አሰራ:165] ዒሳ ከተላኩና አላህ (ሱ.ወ.) ወደራሱ ካነሳቸው በኋላ የሰው ልጆች በማይምነት፣ በጥመት፣ በግፍና በጨለማ ተዋጡ። መለኮታዊ ሃይማኖቶችም የጠራውን የተውሒድ እምነት በጣዖታዊነትና በሽርክ በለወጡ አጥፊዎች አማካይነት ለመዛባት ለመጣመምና ለክለሳ አደጋዎች ተጋለጡ። ለአላህ ኃይልነትና ለተውሒዱ ተጻራሪ የሆኑ እምነቶችን በማራመድና ተገቢ ያልሆኑ ባሕርያትን ለርሱ በመስጠት ረገድ በአምልኮም ሆነ በአነዋነዋር በመጽሐፉ ባለቤቶችና በጣዖታዊያን መሽሪኮች መካከል ልዩነት አልነበረም። በዚህ ግዙፍ የሽርክ፣ የኤቲዝም፣ የአላህን ቃልና መለኮታዊ መጽሐፎችን የማዛባትና የመለዋወጥ ማዕበል ውስጥ፣ የመጽሐፉ ባለቤቶች የአላህን ኪዳንና የአላህን ቃል በግድ የለሽነት ከጀርባቸው ኋላ በመጣላቸው፣ እውነቱን ደብቀው ሐሰትን በግልጽ በመንዝታቸው፣ የአላህን እገዳዎች በመጣስ የአላህን መብቶችና የፍጡራንን መብቶች

ኃይል ክስተት

«በሰው ልጆች ታሪክ ውስጥ የተከሰተ ከሁነቶች ሁሉ ይበልጥ የበለጸገ አንድ ሁነት ይገኛል፤ እርሱም የእስላም መምጣት ነው።»

ጆርጅ ሳርቶን

በዋሽንግተንና በሃርቫርድ ዩኒቨርሲቲዎች ሌክቸረር

በመጣላቸው፣ ግላዊ ጥቅሞቻቸውን ከእውነት ያበለጡ መሪዎቻቸውና ካህኖቻቸው እንዳደረጉት ሁሉ የሚያውቁትን እውነት ለገንዘብና ለሽመት በመለወጣቸው . . አውዳሚ ጦርነቶች ተስፋፉ፤ አምባገነንነት ሰፈነ። የሰው ልጆች በክህደትና በአለዎቂነት ምክንያት ልቦናን ባጠቆረ ድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ለመኖር ተገደዱ። መልካም ስነምግባር ጨቀየ፤ ሰብአዊ ክብርም ተዋረደ፤ በምድሪቱ ላይ ጥፋት ተዛመተ። በዘመኑ መንገዱን ለሰው ልጆች ሊያበራና ወደ ቀጥተኛው ጎዳና ይመራቸው ዘንድ የነቢይነትን ችቦ ያነገበ፣ የቅን መመሪያን ብርሃን የያዘ ታላቅ የለውጥ አራማጅ መሪን በመላክ አላህ (ሱ.ወ.) ካልታደገው በስተቀር ሰብአዊነት በጣእረ ሞት ውስጥ መሆኑን፣ ለውድመትና ለጥፋት መቃረቡን ዘመኑን ያስተዋለ ሰው በቀላሉ ይረዳል። የሰው ልጆች በዚህ ጽልመታዊ ሁኔታ ውስጥ እያሉ ነበር አላህ ነቢያን ጭየላካቸው። መልእክተኛው ይሆኑ ዘንድም ሙሐመድን ጭመረጣቸው፡-

{رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ} [الأحزاب: ٤٠]

የሚደምደሙ ችዮቢነዩ ናኛተክልመ ህላክየ» «፤ውነ[አል አሕዛብ:40]

ከነቢዩም ጋር መላውን የሰው ዘር ከጥመትና ካለመታደል የሚታደገውን መሪ ብርሃንም ላከ። በዚህም ይህን ሃይማኖት ምሉእ አድርጎ ለሰው ልጆች የለገሰውን ታላቅ ጸጋውን አዳረሰ። ነቢዩም ይህን ዘላለማዊ እውነታ ለዓለማት ሁሉ ተደራሽ ለማድረግ በጽናት ታገለ፡-

{وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ} [الأنبياء: ١٠٧]

«(ሙሐመድ ሆይ!) ለዓለማትም እዝነት አድርገን እንጅ አልላክንህም።» [አል አንቢያ:107]

ዓለማት ሁሉ የመታደልን መንገድ ይከተሉ ዘንድ በእዝነትና በርኅራሄ ተላኩ።

ለሰው ልጆች የዘላለማዊ ተድላና የደስተኝነት መንገድን ለማሳየት ላደረጉት ታላቅ ተጋድሎ ከማንም ሰው ዋጋም ሆነ ወሮታ ፈላጊ አልነበሩም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

«የሙሐመድን ሕይወት የመሰለ ሕይወት፣ የአስተውሎት የፍካሬና የትግል ኃይሉን የመሰለ ኃይል፣ በአገሩ አልባሌ ወግና ልማድ በሕዝቦቹ ማይምነት ላይ መዝመቱ፣ የጣዖታት አምላኪዎችን ሲጋፈጥ ያሳየው ብርታትና ጀግንነት፣ የአላህን ቃል ከፍ ማድረጉ፣ የእስላምን የእምነት ማእዘናት ለማጽናት ያሳየው ብርታትና ጽናት . . ይህ ሁሉ ድብቅ ዓላማ ያለውና ማጭበርበር የሚፈልግ ወይም በሐሰት ለማደር የሚያቅድ ላላመሆኑ ትልቅ ማስረጃ ነው። [ሙሐመድ] ፈላስፋ ነው፣ ዲስኩረኛ ነው፣ መልክተኛ ነቢይ ነው፣ ሕግ አውጭ ነው። የሰው ልጆችን ወደ እሳቤና ወደ አስተዋይነት የመራ መሪ ነው። ክህደት የሌለበት ሃይማኖት መስራች ነው። በምድር ላይ የሃያ መንግስታት መስራች ነው። በሰማይም የመንፈሳዊ መንግስት በር ከፋች ነው። እርሱ ከደረሰበት የሰብአዊ ፍጡር ታላቅነት ደረጃ ማን ደርሶ!! እርሱ ከደረሰበት የምጥቀትና የምሉእነት ደረጃ ማን ቀርቦ!!»

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ {ص: ٨٦}

«በላቸው፦ በርሱ ላይ ምንም

ታላቁ ድንቅ ዜና

«ከዚያ ዘመን በፊት በማይታወቅ ሕዝብና ምንም ግምት በማይሰጠው አገር ውስጥ የእስላም መነሳት ዜና በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ የተመዘገበ እጅግ ታላቁ ድንቅ ዜና ነው ማለት ይቻላል። በሰፊው የምድር ክፍል የተንሰራፉ ታላላቅ ኢምፓይሮችን ገርስሶ፣ ዘመናትን ያስቆጠሩ ጥንታዊ ሃይማኖቶችን አስወግዶ፣ በሕዝቦች ልቦና ያለውን አስተሳሰብ ለውጦ በመሰራጨት፣ ከአጽናፍ እስከ አጽናፍ የተዘረጋውን የእስላም ዓለም በግማሹ የዓለም ክፍል ለመገንባት አስር አስርት ዓመታት አልፈጀበትም።»

ሎሥሮብ እስቶታርድ አሜሪካዊ ጸሐፊ

ዋጋ አልጠይቃችሁም፤ እኔም ከተግደርዳሪዎቼ አይደለሁም።» [ሷድ: 86]

ይልቅዬ ፈጣሪ አምላካቸው ንጉሥ መልክተኛ ከመሆንና አገልጋይ መልክተኛ ከመሆን አማርጧቸው የአላህ አገልጋይ ባሪያውና መልክተኛው መሆንን መርጠዋል። በመሆኑም ነቢዩ ﷺ እንደማንኛውም ሰው ሰብአዊ ሕይወትን ነበር የኖሩት፤ ባልደረቦቻቸው እንደሚራቡ የሚራቡ፣ እነሱ እንደሚቆስሉ የሚቆስሉም ነበሩ፤ አብሯቸው ይሠሩም ነበር፤ የአላህ ባሪያና አገልጋዩ በመሆናቸውም ይኮሩ ነበር፤ ጌታቸው አላህም (ሱ.ወ.) ሲያከብራቸውና እርሱ ዘንድ የመጨረሻው ክቡር ደረጃ በሆነው ማዕረግ «ባሪያችን» በማለት ነው የጠራቸው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

የዓለማት እዝነትና በረከት

«የሙሐመድን ሕይወት የመሰለ ሕይወት፣ የአስተውሎት የፍካሬና የትግል ኃይሉን የመሰለ ኃይል፣ በአገሩ አልባሌ ወግና ልማድ በሕዝቦቹ ማይምነት ላይ መዝመቱ፣ የጣዖታት አምላኪዎችን ሲጋፈጥ ያሳየው ብርታትና ጀግንነት፣ የአላህን ቃል ከፍ ማድረጉ፣ የእስላምን የእምነት ማእዘናት ለማጽናት ያሳየው ብርታትና ጽናት . . ይህ ሁሉ ድብቅ ዓላማ ያለውና ማጭበርበር የሚፈልግ ወይም በሐሰት ለማደር የሚያቅድ ላላመሆኑ ትልቅ ማስረጃ ነው። [ሙሐመድ] ፈላስፋ ነው፣ ዲስኩረኛ ነው፣ መልክተኛ ነቢይ ነው፣ ሕግ አውጭ ነው። የሰው ልጆችን ወደ እሳቤና ወደ አስተዋይነት የመራ መሪ ነው። ክህደት የሌለበት ሃይማኖት መስራች ነው። በምድር ላይ የሃያ መንግስታት መስራች ነው። በሰማይም የመንፈሳዊ መንግስት በር ከፋች ነው። እርሱ ከደረሰበት የሰብአዊ ፍጡር ታላቅነት ደረጃ ማን ደርሶ!! እርሱ ከደረሰበት የምጥቀትና የምሉእነት ደረጃ ማን ቀርቦ!!»

ላማርቲን ፈረንሳዊ ባለቅኔ

{الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ فِيهِ عِوَجًا} [الكهف: 1]

«ምስጋና ለአላህ ለዚያ መጽሐፉን፣ በውስጡ መጣመምን (መማታትን ያላደረገበት) ሲኾን በባሪያው ላይ ላወረደው ይገባ።» [አል ከህፍ:1]

ከዚህም አልፎ ነቢዩ ﷺ ማንም ሰው ከሚገባቸው ያለፈና የተጋነነ ክብር እንዳይሰጣቸው ያስጠነቅቁ ነበር። ይህን በማስመልከትም እንዲህ ብለዋል፦ «ክርስቲያኖች የመርየምን ልጅ (ዒሳን) ከልክ አሳልፈው እንዳማገሱት ዓይነት አታሞግሱኝ። እኔ የአላህ ባሪያ እንጅ ሌላ አይደለሁምና፤ የአላህ ባሪያና መልክተኛው በሉኝም።» [በቡካሪ የተዘገበ] ነቢዩን ﷺ ያያቸውና ያወቃቸው ሰው ሁሉ እውነተኛነታቸውንና ፍጹምነታቸውን ወዲያውኑ ይረዳል፤ በክቡር ስነምግባራቸውና በመጠቀሻ ባህርያቸውም ይመስላል። ይህም ከወዳጆቻቸው በፊት ጠላቶቻቸው፣ ከሙስሊሞችም በፊት ከሐዲዎች ራሳቸው አውቀው ምስክርነታቸውን የሰጡበት ጉዳይ ነው! ጌታቸው አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ሲል የመስከረላቸው መሆኑ ብቻ በቂያቸው ነው።

{وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ} [القلم: 4]

«አንተም በታላቅ ጠባይ ላይ ነህ።» [አልቀሰም:4]

አላህ (ሱ.ወ.) የነቢያትና የመልክተኞች መደምደሚያና ማጠቃለያ አድርጎ የመረጣቸው መሆኑ ብቻ ከምንም ምስክርነት በላይ ነው። ተልእኮአቸው ተሟልቶ ሲጠናቀቅም፣ አላህ (ሱ.ወ.) መልክታቸውን ለሰው ልጆች የተላለፈ የመደምደሚያው ዘላለማዊ መልክት አድርጎ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ በማቆየት እሳቸውን ወደራሱ ወስዷቸዋል።

በሰው ልጆች ታሪክ ውስጥ የታላቆች ታላቅ

«ሙሐመድ በታሪክ ውስጥ እጅግ በላቀና ጉልህ በሆነ መልኩ በሁለቱም ሃይማኖታዊና ዓለማዊ መስኮች አንጸባራቂ ስኬትን ያስመዘገበ ብቸኛው ሰው ነው። ይህ ወደር የለለው የሃይማኖታዊና ዓለማዊ ተጽእኖ ፈጣሪነት ልዩ ውሕደት፣ በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ታላቁ ተጽእኖ ፈጣሪ ግለሰብ ተደርጎ እንዲወሰድ ያደርገዋል።»

ማይክል ሃርት
አሜሪካዊ ጸሐፊ

ከነቢያታቸው ﷺ ማረጋገጫዎች ጥቂቱ

1- አንድ አላህን (ሱ.ወ.) ብቻ ለማምለክና ክርሱ በስተቀር ሌላ እንዳይመለክ ጥሪ ማድረጋቸው፣ በዚህም ከሁሉም ነቢያት ጋር አንድ መሆናቸው አንዱ የነቢያታቸው ማረጋገጫ ነው። ሙሳ ዒሳና ሙሐመድ ﷺ ያስተማሩትን ትክክለኛ እምነት፣ ሕግጋትና ጠቃሚ ትምርቶችን አነጻጽሮ የተመለከተ ሰው፣ ሁሉም ከአንድ ምንጭ ማለትም ከነቢያዊ ምንጭ የተቀዱ መሆናቸውን ይረዳል።

2- ለአላህ ነቢያት ብቻ እንጂ የማይከሰቱ ተአምራትና ግልጽ ምልክቶች ያሳዩ መሆናቸው ሌላው ማረጋገጫ ነው።

ለሕዝቦቻቸው አስረጅ ታምርና ለእውነተኛነታቸው ማረጋገጫ

ይሆን ዘንድ ከተለምዶ ውጭ የሆነ ትንግርታዊ ነገር በቀደሙት ነቢያት እጅ እንዲከሰት ማድረግ የአላህ (ሱ.ወ.) ሕግ ነበር። የያንዳንዱ ነቢይ ታምርም የተላከበት ሕዝብ ከተራቀቀበት ነገር ዓይነት ይሆን ነበር። የነቢዩ ሙሳ ﷺ ታምር የተላከበት ሕዝብ የተራቀቀበት ነገር ማለትም ድግምት ነበር። የነቢዩ ዒሳ ﷺ ሕዝብ ደግሞ በሕክምናና በመድሃኒት ጉዳዮች የገነነ ስለነበር ለነቢዩ ﷺ የተሰጣቸው ታምር አስቸጋሪ የሆኑ በሽታዎችን መፈወስና በአላህ (ሱ.ወ.) ፈቃድም ሙታንን

ከሐዲ እንጂ ማንም አያስተባብለውም

«ሙሐመድ በትክክለኛው የቃሉ ትርጉም እውነተኛው ነቢይ ነው። ወደ መድሀን መንገድ የሚያደርስ መሪ እርሱ መሆኑን ማስተባበል የምንችልበት መንገድም ፈጽሞ የለም።»

ሃንዝ ኮንጅ
ስዊዘርላንዳዊ የስነመለኮት ሊቅ

እስከማስነሳት የደረሰ ነበር። እነዚህ በሙሉ ቁሳዊ ታምራት ከመሆናቸውም ባሻገር በጊዜና በቦታ የተገደቡ ነበር። የዓለም አቀፋዊነትና የቀጣይነት ባሕርይ የላቸውም።

ከነቢዩ ሙሐመድ ﷺ ታምሮች መካከልም መሰል ቁሳዊ ታምሮች ሲገኙ፣ ከጣቶቻቸው መካከል ውሃ መፍለቁ፣ ጥቂቱ ምግብ አብሯቸው የነበሩ

የአላህ ቃል

«ቅዱስ ቁርኣንን አንብቤ ስጩስ፤ ይህ ፍጥረትን ለሚመለከቱና ለሌሎችም ጥያቄዎች አጥጋቢ ምላሾችን ያካተተ እውነታ ነው የሚል ስሜት ውስጤን አጥለቀለቀው። በተቀሩት ሃይማኖታዊ መጽሐፎች ውስጥ እርስ በርስ ሲጣረሱ የምናገኛቸውን ሁነቶች ሎጂካዊ በሆነ መንገድ ያቀርብልናል። ሁነቶቹ ቁርኣን ውስጥ ሲቀርቡ ድንቅ በሆነ ቅንጅትና መጣጣም፤ እውነታው ይህ ስለመሆኑና ይህ ንግግር የግድ ከአላህ ዘንድ ብቻ የተላለፈ ስለመሆኑ ለጥርጣሬ ምንም ቦታ በማይተው ቁርጥ ባለ የአቀራረብ ስልት ነው።»

ዲቦ ራፖርተር በአሜሪካ የሚታተም ጋዜጣ

ይለያል . .

«እንደ እስላም ከዐረባዊው ነቢይ የቀደሙትን ነቢያትና መልክተኞች የሚያከብር ሌላ ሃይማኖት የለም። ነቢያቱን ማክበርና በነርሱ ማመንን በምእመናኑ ላይ ግዴታ አድርጎ ይደነግጋል። በመተላለፍና በመገለጥ ከርሱ የቀደሙትን መለኮታዊ ሃይማኖቶችንም እንደ እስላም የሚያከብር ሌላ ሃይማኖት አይገኝም።»

ነስሪ ሰልህብ ሊባኖሳዊ የስነጽሑፍ ሰው

ሙስሊሞች እንዲያጠግብ በእጃቸው ላይ መብዛቱና ተርፎም መቅረቱ፤ ሰራዊቱ በሙሉ እስኪጠጣና ውዱእ እስኪያደርግ ጥቂቱ ውሃ በዝቶ መበራከቱ፤ ለጁሙዓ ኹጥባ ይደገፋበት የነበረው የተምር ግንድ የዲስኩር ማድረጊያ ምንበር ተሰርቶላቸው ሲለዩት ግንዱ እዩዩ ማለቱ፤ መካ ውስጥ ድንጋይ ሰላምታ ያቀረበላቸው መሆኑ፤ ዛፍ ወደላቸው መምራቱ፤ የአሸዋ በመዳፎቻቸው ውስጥ አላህን ማወደስ፤ በአላህ ፈቃድ ሕመማንን መፈወሳቸውና ሌሎችም ይገኛሉ።

ከነዚያ ቁሳዊ ታምራት መካከል የሌሊት ጉዞና የዕርገትን (የእስራኤል የምዕራጅ) ተአምርን ቅዱስ ቁርኣን መዝግቦታል። ተአምሩ በአንድ ሌሊት ከመካው የተከበረ መስጊድ እየሩሳሌም ወደሚገኘው የአልአቅሷ መስጊድ እንዲሄዱና ከዚያ ሰባቱን ሰማያት እስኪያልፉ ድረስ ወደ ሰማየ ሰማያት ማረጋቸውን የሚመለከት ሲሆን አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ} [الإسراء: 1]

ከተከበረው መስጊድ፤ ወደዚያ ዙሪያውን ወደ ባረክነው ወደ ሩቁ መስጊድ በሌሊት ውስጥ ያስኬደው (ጌታ) ጥራት ይገባው፤ ከታምራቶቻችን ልናሳየው፤ (አስኬድነው)፤ እነሆ እርሱ (አላህ) ሰሚው፤ ተመልካቹ ነው።» [አል አስራአ: 1]

የጨረቃ ለሁለት መገመስም በቁርኣን የተዘገበ ሌላው ተአምራቸው ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{أَفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ} [القمر: 1]

«ሰዓቲቱ (የትንሣኤ ቀን) ተቃረበች፤ ጨረቃም ተገመሰ።» [አል ቀመር: 1]

ጣዖታውያን ሙሽሪኮች ስለ እውነተኛነታቸው ማረጋገጫ የሚሆን ግልጽ ተአምር እንዲያሳዩዋቸው ነቢዩን ጤቀው በዚህ ረገድ

በተለይ ጨረቃን ለሁለት እንድትገመስና ይህን ካደረጉ ለማመን ቃል ገቡላቸው። ዕለቱ ጨረቃ ሙሉ የምትሆንበት የወሩ አስራ አራተኛ ሌሊት ነበር። የአላህ መልክተኛ ሰዎቹ የጠየቁትን ታምር ይሰጣቸው ዘንድ አላህን ለመኮትና ጨረቃ ለሁለት ተገመሰች፤ ግማሹ በሰፋ ተራራ ግማሹ ደግሞ በትይዩው በሚገኘው የቀይቀዓን ተራራ በላይ ሆና ታየ። ይህ ታላቅ ታምር ከተከሰተ በኋላ ግን የቁረይሽ ሙሽሪኮች ድግምት አድርገው ወሰዱት እንጂ አላመኑበትም። ስልጣናቸው ከሐቅ ፊት መቆም ተስኖት ሲናድ በአላህ ሃይማኖት ያስተባበሉ ሰዎች የሚያደርጉት የተለመደ ተግባር ነው። በዚህ ጊዜ መርሆችን በማጣመም ወይም እውነታን በመደበቅ በሃይማኖቱ ላይ ተንኮል ከመሸረብና ደንቃራ ሆነው ከፊቱ ከመቆም አይመለሱም። ይህን የሚያደርጉትም ሃይማኖቱን ለማጥፋት በቂ መስሎ ስለሚታያቸው ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ} [القمر: 2-3]

«ታምርንንም ቢያዩ (ከእምነት) ይዞራሉ፤ (ይህ) ዘውታሪ ድግምት ነውም ይላሉ። አስተባበሉም፤ ዝንባሌዎቻቸውንም ተከተሉ፤ ነገርም ሁሉ (ወሰን አለው)፤ ረገ ነው።» [አል ቀመር: 2-3]

3- ቁርኣን፦ ከታምራቶቹ ሁሉ ታላቁ፤ ዘመናትን ተሸጋሪና ቀጣይነት ያለው ዘላለማዊ፤ ከነቢይነት ማረጋገጫ ምልክቶች አንዱና በጊዜና በስፍራ ያልተገደበ ሕሊናዊ

https://www.path-2-happiness.com/am

ግልጽ በሆነ የዐረብኛ ቋንቋ

«ወደኛ ከደረሱ ሰው ሠራሽ ጽሑፎች መረዳት እንደሚቻለው ፤ መልክተኛው ሙሐመድ በነዚህ ታላላቅ ምዕራፎች ውስጥ የጠቀሳቸው አንቀጾች የሰው ልጆችን የቋንቋ ጠበብት በብዙ ርቀት ወደጌላ ጥለው የሚመጥቁ ናቸው፡፡»

ብላሽር ረጂሽ
ፈረንሳዊ ኦሪየንታሊስት

ተአምር ነው። ይህም በማያነብና በማይጽፍ ሰው ላይ አላህ (ሱ.ወ.) ያወረደው ፤ መሰሉን መጽሐፍ ወይም ከምዕራፎቹ አንዱን ምዕራፍ እንኳ እንዲያመጡ ለዐረብ የቋንቋ ሊቆች የአታደርጉት ምፈታኝ ጥያቄ ቀርቦ ማንም ያልመለሰው ተአምራዊና አሸናፊ ሕያው መጽሐፍ በመሆኑ ነው። የቁርአንን አቻ ሊገኝለት ያልቻለ ኃያል አሸናፊነትና ታምርነት በሐቅ ላይ ያመጸ ትእቢተኛ እንጅ ማንም ሊክድ አይችልም። በቋንቋ ምጥቀቱ፤ በስነጽሑፋዊ ውበቱ፤ በአደረጃጀቱና በስልቴ፤ እውነት ሰጥቶ ላይ ባይታይም ያለፉና ወደፊት የሚመጡ ጉዳዮች፤ በያዛቸው የጸኑ ሕግጋት፤ በተራቀቁ ስነምግባራት፤ በቅን መመሪያው፤ በብርሃኑና በበረከቱ . . ተአምራዊ ሕያው መጽሐፍ ነው።

ዛሬ እየተደረሰባቸው ያሉትና ቀደም ሲል የሚታወቁ ያልነበሩ ሳይንሳዊ ግኝቶች ቁርአን ውስጥ ከሰፈሩት እውነታዎች ጋር ሙሉ በሙሉ የሚጣጣሙ ሆነው መገኘታቸውም የነቢዩ ሙሐመድን ﷺ ነቢይነት የሚያረጋግጡ ግልጽ ማስረጃዎች ናቸው። በዚህ ረገድ ዘመናዊ ሳይንስ ጽንሰ በማሕጸን ውስጥ የሚያልፍባቸውን የእድገት ደረጃዎች አስመልክቶ የደረሰበት ግኝት፤ በባሕር ጨዋማ ውሃና በመደበኛው ውሃ መካከል መደበላለቅ እንዳይኖር መለያ መኖሩን የሚመለከተውና ሌሎችም

ቁርአንና ዘመናዊ ሳይንስ ትክክለኛ ለትክክል

ሳይንሳዊ ቁርአናዊ እውነታዎች ይገኛሉ። ከሁሉም በላይ ቁርአን ከአላህ (ሱ.ወ.) ዘንድ የተላለፈ ስለመሆኑ ታላቁ ማስረጃ ለአስራ አራት ምእተ ዓመታት ከመዛባት ከመለዋወጥ፤ ከመከለስና ከመበረዝ ተጠብቆ መኖሩና አንባቢው ያሻውን ያህል ቢደጋግመው ፈጽሞ የማይሰለች መሆኑ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلُ الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [الحجر: 9]
«እኛ ቁርአንን እኛው አወረድነው፤ እኛም ለርሱ ጠባቂዎቹ ነን።»
[አል ሕጅር: 9]

ቁርአንን በመጠበቁም ትክክለኛውን ዐቂዳ (እምነት) ጠብቋል። የተሟላ ሕግጋቱንም አካቶበታል። በቁርአን መሠረት ላይም ምርጥ ሉምማ (ሕዝብ) አንጸክል። በዚህም

የነቢዩ ሙሐመድ ﷺ ተአምር ከተቀሩት ነቢያት ወንድሞቻቸው ተአምራት በኃያልነቱ፤ በዓለም አቀፋዊነቱና በዘላለማዊነቱ የተለየ ይሆናል። የአታደርጉትም ፈታኝ ጥያቄም ለሁሌም እንደቀረበ ይቀጥላል፤ የቁርአንን መሰል ማምጣት ያለ መቻል ሽንፈትም እንደዚሁ እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ ቀጣይ ይሆናል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

﴿قُلْ لَّيْسَ أَجْمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾ [إسراء: 88]

«፦ ሰዎችም ጋኔኖችም የዚህን ቁርአን ብጤ በማምጣት ላይ ቢሰላሰቡ፤ ከፊላቸው ለከፊሉ ረዳት ቢኾንም እንኳ ብጤውን አያመጡም፤ በላቸው።» [አል እስራ-ኤ: 88]

«በቅዱስ ቁርአን ላይ ጥናት አድርጌያለሁ፤ የጠናሁትም ያለ ምንም ቅድመ ውሳኔ፤ የቁርአን አንቀጾች ከዘመናዊው ሳይንስ ግኝቶች ጋር ምን ያህል እንደሚጣጣሙ ለመመርመር ስል አዎንታዊ በሆነ ነጻ አእምሮ ነው። በጥናቴም በዛሬው ዘመን ካለው ሳይንሳዊ አመለካከት አንጻር ትችት ሊቀርብበት የሚችል አንድም አባባል ያላካተተ መሆኑን ደርሼበታለሁ።»

ሞሪስ ቡካይ
ፈረንሳዊ ሳይንቲስትና ሐኪም

በእርግጥ የአላህ ቃል ነው

«እኔ በሙሐመድ መልአክት እውነትነት ቅንጣት ጥርጣሬ የለኝም። የነቢያትና የመልአክተኞች መደምደሚያ መሆኑን፣ ወደ መላው የሰው ዘር የተላከ መሆኑን፣ መልአክቱም በኦሪትና በወንጌል ውስጥ የተላለፈውን መገለጥ ለማጠቃለል የመጣ መሆኑንም አምናለሁ። ለዚህ ጥሩ ማስረጃ ታላሚው ቁርአን ነው። የእስላምና የሙስሊሞች ጥላቻ ያደረጉት አውሮፓዊው ሊቅ ፓስካል የነዛቸውን አባባሎች ከአንዱ በስተቀር ሌሎቹን አልቀበልም። እርሱም ወንጌል የማቴዎስ ድርሰት እንዳልሆነ ሁሉ ቁርአንም የሙሐመድ ድርሰት አይደለም» የሚለው አባባሉ ነው።»

ፈንገላዊ ሞንታይ
ፈረንሳዊ ፈላስፋና ተጓዥ

4- ነቢዩ ﷺ ወደፊት ስለሚከሰቱት የዓለምና የሀገራት አያሌ ጉዳዮች የተነበዩ ሲሆን እርሳቸው እንደተናገሩት ሆነው በትክክል ተከስተዋል። ከነዚህ መካከል ሻም፣ ዲራቅና ቆስጠንጢኒያ (ቱርክ) ድል ሆነው የሚያዙ መሆናቸው አንዱ ነበር። ከአደም ﷺ ጀምሮ እስከ ኑሐ፣ ኢብራሂም፣ ሙሳና ዒሳ ﷺ ዘመን ስለነበሩ የቀደሙ ሕዝቦችና ነቢዮቻቸው ከመልአክተኞቻቸው ጋር ስለነበሩባቸው ሁኔታዎችም ተናግረዋል። ወደፊት ስለሚከሰቱት ነገሮች ተናግረውም በተነበዩት መሰረት ተፈጽመዋል። ከነዚህ መካከል ፔርሽያ በሮማውያን ላይ ድል በተቀዳጀች ጊዜ አላህ (ሱ.ወ.) ሮማውያን ከጥቂት ዓመታት በኋላ ፔርሽያውያን ድል እንዲሟደርጉ ማሳወቁ አንዱ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) ይህን በማስመልከት እንዲህ ብሏል፦

{الْمَ غَلِبَتِ الرُّومُ ۚ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۚ فِي ضَعِفِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْقَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۚ بَنَصَرَ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۚ يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿١-٧﴾ [الروم: 1-7]}

«አ.ሊ.መ. (አሊፍ ላም ሚም)። ሩም ተሸነፈች። በጣም ቅርብ በሾነችው ምድር። እነሱም ከመሸነፋቸው በኋላ በእርግጥ ያሸንፋሉ። በጥቂት ዓመታት ውስጥ (ያሸንፋሉ)፤ ትእዛዙ በፊትም በኋላም የአላህ ነው። በዚያ ቀንም ምእመናን ይደሰታሉ፤ በአላህ ርዳታ (ይደሰታሉ)፤ የሚሻውን ሰው ይረዳል፤ እርሱም አሸናፊው፤ አዛዥ ነው። አላህ ርዳታን ቀጠረ [ለመርዳት ቃል ገባ]፤ አላህ ቀጠሮውን አያፈርስም፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም። ከቅርቡ ሕይወት ግልጽን ብቻ ያውቃሉ፤ እነርሱም ከኋላኛይቱ ዓለም ዘንጊዎች ናቸው።» [አልሩም፡1-7]

ይህ ትንቢትም በትክክል አላህ (ሱ.ወ.) በተናገረው መሠረት በተግባር

ተፈጽሟል።

5- ቀደምት ነቢዮች [በሁሉም ላይ የአላህ ሰላም ይውረድ] የነቢዩ ሙሐመድን ﷺ መምጣት ከረዥም ዘመናት በፊት ተንብዮዋል። የሚላኩበትን ሁኔታና አገራቸውን፣ ሕዝቦችና ነገሥታት በርሳቸውና በሁሉምታቸው እንዴት እንደሚረቱ፣ ሃይማኖታቸው እንዴት እንደሚስፋፋም ገልጸዋል።

6- የነቢያት መደምደሚያ መሆናቸውና ባይላኩ ኖሮ፣ እንደሚመጡ ያበሰሩ ነቢያት ትንቢቶችም ውድቅ ይሆን የነበረ መሆኑ።

7- ነቢዩ ﷺ በተላኩበት ዘመን የነበሩና ሕሊናቸው በጭፍን ወገንተኝነት ያልታወረ እንደ መነኩሴው በሂራ፣ ወረቀህ ብን ነው። ፊል፣ ሰልማን አልፋሪሲ፣ ዑብዱላህ ብን ሰላምና ዘይድ ብን ሰዕናህ የመሳሰሉ አንዳንድ የመጽሐፉ ባለቤቶች፣ የነቢዩ ሙሐመድን ﷺ እውነተኛነትና በኦሪትና በወንጌልም ውስጥ የተወሰዱ መሆናቸውን መስክረዋል።

8- በተዋንቸው ሕዝቦች ላይ ድል መቀዳጀታቸውም ከነቢይነት ማረጋገጫ ምልክቶች አንዱ ነው። ለምን ቢባል አንድ ሰው በሐሰት ከአላህ የተላከሁ ነኝ እያለ፣ አላህ (ሱ.ወ.) እገዛውን ሊሰጠው፣ ጠላቶቹን ድል ሊያደርግለትና ጥሪው ተሰራጭቶ አያሌ ተከታዮችን ማፍራት የማይታሰብ በመሆኑ ነው። ይህ እውን ሊሆን የሚችለው በእውነተኛ ነቢይ አማካይነት ብቻ ነው።

9- ነቢዩ ﷺ በአምልኮአቸው፣ በቁጥብነታቸው፣ በእውነተኛነታቸው፣ በምስጉን ግለታሪነታቸው፣ በምሉእ ሰ ብ እ ና ቸ ው ፣ በ ም ጡ ቅ ስነምግባራቸው፣ . . . የነበሩበት አጠቃላይ ሁኔታቸው ሌላው የነቢይነታቸው ማረጋገጫ ነው። ጌታቸው አላህ (ሱ.ወ.) በመልካምና

የአላህ ሥራ!!

«ቀደም ሲል ጥንታዊው የደቀልዲያኖስ ኢምፓይር ክፍል ተደርገው ይቆጠሩ በነበሩ አገሮች ውስጥ ስር በሰደደው የማሽቆልቆል ዘመን፣ ከዐረቢያ በረሃዎች እምብርት አንዱና ባለጋራ በድንገት ብቅ አለ። እርጅና የተጫነውን ያንን ኢምፓይር ማሳደድም ያዘ። በስተደቡብ አቆጥቀጠው ለነበሩ አዳዲስ ግዛቶችም ደመኛ ጠላት ሆነ። ይህ ባለጋራ ዓይን እያየ ጥንካሬና ግዝፈት መጨመሩን ቀጠለ። ፍጹምና ቅን የሆኑ፣ የአላህ ቋሚ ረድኤት ወደ ጃሃድና ወደ አንጻሳቂ ድል የሚመራቸው ይመስል ነበር። ሶርያና ግብጽን በድል አድራጊነት መያዝም ተከተለ። በአጭር ጊዜ ውስጥም የሳላኒያውያን ኢምፓይር ፈረካክለ። የፍልስጥኤም አጋሮችም ያንኑ የሸንፈት ጽዋ ለመጎንጨት ተገደዱ።»

አልዶ ሚይሊ
ፈረንሳዊ ኦሪየንታሊስት

https://www.path-2-happiness.com/am

https://www.path-2-happiness.com/am

ውብ ባሕርያት እንዲታነጹ አድርጓቸዋል፡-

{وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ [القلم: ٤]}

«እንተም በታላቅ ጠባይ ላይ ነህ፡፡» [አልቀለም:4]

ይህ ሊሆን የሚችለው ለእውነተኛ የአላህ ነቢይ ብቻ ነው፡፡

10- የሙሐመድ ﷺ ነቢይነትና ታምራታቸው ከትውልድ ወደ ትውልድ የተላለፈበት ተከታታይነትና ቀጣይነት ያለው አዘጋገብ፤ የነቢያትን ሁኔታና ታሪኮቻቸውን ያጠና ሰው፤ የተቀሩት ነቢያት ነቢይነት በተረጋገጠባቸው መንገዶች ሁሉ የሙሐመድ ﷺ ነቢይነት በበለጠና በተጠናከረ ሁኔታ መረጋገጡን ይረዳል፡፡ የሙሳና የዒሳ ᷫፍ ነቢይነት ተረጋግጦ የተላለፈበትን ተከታታይነትና ቀጣይነት ያለውን መንገድ ብንመለከት፤ የሙሐመድ ﷺ ነቢይነት የተላለፈበት ዘገባ የበለጠ ጥንካሬ፤ የበለጠ ተአማኒነትና ከዘመንም አንጻር ይበልጥ ቅርበት ባለው ዘገባ መተላለፉን በቀላሉ መገንዘብ እንችላለን፡፡ የተሰጧቸው ታላምራቶችና ማረጋገጫ ምልክቶችም እንደዚሁ ተመሳሳይ መሆን ብቻ ሳይሆን የሙሐመድን ﷺ በተመለከተ ይበልጥ ታላቅና ዘላለማዊ ቀጣይነት ያላቸው ናቸው፡፡ ከሁሉም ታላቁና ኃያሉ የሙሐመድ ﷺ ተአምርም በማያቋርጥ ሁኔታ በጽሁፍና በድምጽ ከትውልድ ወደ ትውልድ መተላለፉን የቀጠለው ታላቁ ቁርኣን ነው፡፡

11- የነቢዩ ሙሐመድ ﷺ የማያነቡና የማይጽፉ ነቢይ መሆንም ከተአምራቶቻቸው አመላካቾች አንደኛው ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) ሙሐመድን ﷺ የማያነብና የማይጽፍ ነቢይ አድርጎ የላካቸው ሲሆን ይህም ቅዱስ ቁርኣን ከአላህ የተላለፈላቸው ስለመሆኑ ብርቱ ማስረጃ ነው፡፡ በተለይም ብዙ

ዓመታትን በሕዝባቸው መካከል የኖሩ በመሆኑ ነቢዩ ማንበብና መጻፍን የተማሩ ቢሆኑ ኖሮ ሙሽሪኮቹ የገዛ ራሱ ፈጠራ ነው ብለው በሞገቱ ነበር፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{وَكَذَٰلِكَ أُنزِلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُرُ بِبَيِّنِكَ إِذَا لَا رَتَابَ الْمُبْتَالُونَ ﴿٤٨﴾ [العنكبوت: ٤٧ - ٤٨]}

«እንደዚሁም ወዳንተ መጽሐፍን አወረድን፤ እነዚያም መጽሐፍን የሰጠናቸው በርሱ ያምናሉ፤ ከነዚህም (ከመካ ሰዎች) በርሱ የሚያምኑ አልሉ፤ በታምራቶቻችንም ከሐዲዎቹ እንጂ ማንም አይክድም፡፡ ከርሱ በፊትም መጽሐፍን የምታነብ፤ በቀኝህም የምትጽፈው፤ አልነበርክም፤ ያን ጊዜ አጥፊዎቹ በእርግጥ በተጠራጠሩ ነበር፡፡» [አልዓንከቡት:47-48]

ነቢዩ ﷺ ይዘው የመጡት መልክት ከአላህ ዘንድ የተላለፈላቸው እንጂ ከራሳቸው አለመሆኑን በማረጋገጥም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ ۖ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ [الجمعة: 2]}

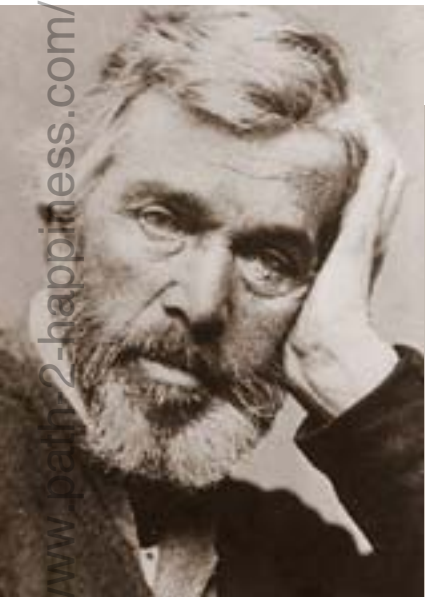
«እርሱ ያ በመሃይሞች ውስጥ አንቀጾቹን (ቁርኣንን)፤ በነርሱ ላይ የሚያነባላቸው፤ (ከማጋራት) የሚያጠራቸውም፤ መጽሐፍንና ጥበብን የሚያስተምራቸው የኾነን መልክተኛ (ሙሐመድን) ከነሱ ውስጥ የላከ ነው፤ እነርሱም ከርሱ በፊት በግልጽ ስሕተት ውስጥ ነበሩ፡፡» [አል ጁመ:2]

የማያነብና የማይጽፈው መልክተኛ ነቢይ መገለጫ ባህርያትም፤ የአላህን

አንቀጾች ለማይማን ሕዝቦች የሚያስማ፣ የሚያጠራቸውና ነቢያት ለሕዝቦቻቸው ያደርጉት እንደነበረው ሁሉ መጽሐፉን የሚያሳውቃቸው፣ ቀደምት መልክተኞች ለሕዝቦቻቸው ያስተማሩትን ጥበብም የሚያስተምራቸው መሆኑን ቁርአን ይገልጻል። ይህ ሁሉ የዚህ ነቢይ ﷺ የማያነብና የማይጽፍ መሆን በራሱ ታላቅ ተአምር መሆኑን፣ ያልተማሩ ሆነው የተማሩ የነበሩ ቀደምት ነቢያት ለሕዝቦቻቸው ይዘው የመጡትን ሁሉ ለሕዝባቸው በተሟላ መልኩ ይዘው መምጣታቸው፣ ሙሳን ﷺ ከመሳሰሉ የሚያነቡና የሚጽፉ ነቢያት ካላዩት ታምርም የበለጠና የላቀ ታምር ይሆናል።

የነቢይነት ድምዳሜ፦

ነቢያዊ ስነምግባር

«ተፈጥሮው ከታይታና ከማስመሰል የጸዳ በመሆኑ ሙሐመድን ከልብ እወደዋለሁ። ይህ የምድረበዳ ተወላጅ ነጻ የሆነ አስተሳሰብ ያለው ሰው ነበር። በራሱ ላይ እንጂ በማንም ትከሻ አይንጠለጠልም፤ ያልሆነውንና የሌለበትን ነገርም ፈጽሞ አይናገርም። ከራተኛም አልነበረም፤ ግን ደግሞ ተዋራጅም አልነበረም። አላህ እንደ ፈጠረውና እንደሻለት በተጣፈ ልብስ ይሄድ ነበር። ግልጽ በሆነው ነጻ ቃሉ የሮምን ቄሳሮችና ዐረብ ያልሆኑ ነገስታትን ለዚህች ዓለምና ለወዲያኛው ዓለም ሕይወት ማድረግ ስላለባቸው ነገር ያሳውቃቸው ነበር። የራሱን ልክና ደረጃም ያውቅ ነበር። የዛሬን ሥራ ለነገ የማያቆይ ጽናትና ቁርጠኛነትን የተላበሰ ሰውም ነበር።»

ቶማስ ካርላይል
እስኩትላንዳዊ ጸሐፊና የታሪክ ምሁር

አላህ (ሱ.ወ.) በጥበቡ ለመላው የሰው ልጅ አጠቃላይ፣ ለሁሉም ዘመንና ስፍራ ምቹ የሆነ የኒቨርሳል መልክቱን አስይዞ ሙሐመድን ﷺ ልኳል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾}

ሉሁ ችዎሰለ ምንተንኦ»
ንገርድኦ ቂቃንጠስኦ ናሪሳብኦ፣ ላመበ ንግ፤ ምህንክላልኦ ጂንኦ ንኾቢ
«::: ምቁውያኦ ችዎሰ ችኞዛብኦ [ሰበኦ:28]

ይህን ዓለም አቀፍ ዘላለማዊ መልክቱንም ከመለወጥና ከመበረዝ ጠብቆት ከመዛባትና ከመቀያየር እንከን የተጠራ ሆኖ እስከመጨረሻው ድረስ ከሰው ልጆች ጋር የሚኖር ሕያው መልክት አድርጎታል። ለዚህም ነው የመጨረሻውና የማጠቃለያው መለኮታዊ መልክት እንዲሆን የተደረገውና ሙሐመድም ﷺ ከኋላቸው ምንም ነቢይ የማይመጣ የነቢያት መደምደሚያ የሆኑት። በዚህም አላህ (ሱ.ወ.) መለኮታዊ መልክቶቹን ምሉእ አድርጎ ሕግጋቶቹን በማጠቃለል

ሃይማኖት በመሰረቱ አንድ ነው፡፡

«የሁሉም ነቢያት ሃይማኖት አንድ ነው። ከአደም ጀምሮ እስከ ሙሐመድ ድረስ በአንድ መንገድ ላይ ይስማማሉ። ሦስት መለኮታዊ መጽሐፎች የተገለጡ ሲሆን እነሱም መዝሙር፣ ኦሪትና ቁርአን ናቸው። ቁርአን ከኦሪት ጋር ያለው ትስስር ኦሪት ከመዝሙር ጋር ያለው ትስስር ዓይነት ነው። ሙሐመድ ከኋላ አንጻር የሚታየው ኋላ ከሙሳ አንጻር በሚታይበት መልኩ ነው። እዚህ ላይ ሊታወቅ የሚገባው ጉዳይ ግን ቁርአን ወደ ሰዎች የተላለፈ የመጨረሻው መለኮታዊ መጽሐ ሲሆን ነቢዩ ሙሐመድም የነቢያትና የመልክተኞች መደምደሚያ መሆኑ ነው። በመሆኑም ከቁርአን በኋላ ሌላ መጽሐፍ፣ ከሙሐመድ በኋላም ሌላ ነቢይ የለም።»

ሄንሪ ዴ ካስትሪ
የፈረንሳይ ጦር የቀድሞ ሻምበል

የመለኮታዊ መጻሕፍት መደምደሚያ

«ኦሪት አንድ ወቅት ላይ የሰው ልጅ መሪና የስነምግባር መሰረት ነበር። አልመሲሕ ዒሳ ሲመጣ ክርስቲያኖች የወንጌልን ትምሕርቶች ተከተሉ። ከዚያም ቁርኣን በሁለቱ ቦታ ተተካ። ቁርኣን ከቀደሙት ሁለቱ መጽሐፎች የበለጠ የአጠቃላይነትና የተንታኝነት ባህርይ ያለው ሲሆን፤ በነዚህ ሁለቱ መጽሐፎች ላይ የደረሱትን የማዛባት፣ የመለዋወጥና የመበረዝ ሁኔታዎች አርማል። የመለኮታዊ መጻሕፍት ማጠቃለያ እንደመሆኑም ሁሉንም ሕግጋት አጠቃልሎ ይዟል።»

ዋሽንግተን ኤርቭኔ
አሜሪካዊ ኦሪየንታሊስት

ግንባታውን አጠናቋል።

በዚህ ምክንያትም ሙሐመድ 卐 ይዘው የመጡትን መጽሐፍ የቀደሙት መለኮታዊ መጻሕፍት ተቆጣጣሪ ገዥ፣ ሽሪዓቸውንም የቀደሙትን ሽሪዓዎች (ሕግጋት) ሁሉ የሚሽር አድርጎ ጠብቆ የማኖር ኃላፊነቱን አላህ (ሱ.ወ.) ራሱ በመውሰዱ ታላቁ ቁርኣን በድምጽና በጽሑፍ ባልተቋረጠ ተከታታይ የዘገባ ሰንሰለት ከትውልድ ወደ ትውልድ በመተላለፍ ላይ ይገኛል። የሃይማኖቱ ሕግጋት ተግባራዊ አፈጻጸምም ከዕባዳዎቹና ከዝርዝር ድንጋጌዎቹ ጋር ምሉእ በሆነ የተአማኒነት ደረጃ ባልተቋረጠ የዘገባ ሰንሰለት ለኛ ደርሷል።

የነቢዩን 卐 የሕይወት ታሪክና ነቢያዊ ፈለጋቸው (ሱንና) የተጠናቀሩባቸውን መድበሎች ያነበበ ሰው፣ ባልደረቦቻቸው (ሶሐባ) የነቢዩን 卐 አጠቃላይ ሁኔታዎች፣ የተናገሩትንና የሠሩትን ሁሉ በተሟላ መልኩ ጠብቀው ለሰው ልጆች አቆይተዋል። አላህን እንዴት ያመልኩ እንደነበረ ዕባዳቸውን፣ ዝክራቸውንና

ዱዓቸውን፣ እስትግፋራቸውን፣ ጅሃዳቸውን፣ ደግነታቸውንና ፣ ለባልደረቦቻቸውና ወደርሳቸው ለሚመጡትም ያደርጉ የነበረውን አያያዝ ወደር በሌለው ታማኝነትና ጥንቃቄ ለትውልዶች ጠብቀው አስተላልፈዋል። ደስታና ሐዘናቸውን፣ ጉዞና ዕረፍታቸውን፣ እንዴት ይበሉና እንዴት ይጠጡ አንደነበረ፣ እንዴት ይተኙና ከእንቅልፍ እንዴት ይነሱ እንደነበረ ጭምር ዘግበዋል።

ይህን ሁሉ አስተውለን ስንመለከት ይህ ሃይማኖት ከመበረዝና ከመዛባት አደጋ በአላህ (ሱ.ወ.) ጥበቃ የሚደረግለት ሃይማኖት መሆኑን እንገነዘባለን።

በዚህን ጊዜም ሙሐመድ 卐 የነቢያትና የመለኮታዊ መደምደሚያ መሆናቸውን እንረዳለን። አላህ (ሱ.ወ.) ይህ መልክተኛ የነቢያት መደምደሚያ መሆኑን ሲነግረን እንዲህ ብሏልና-

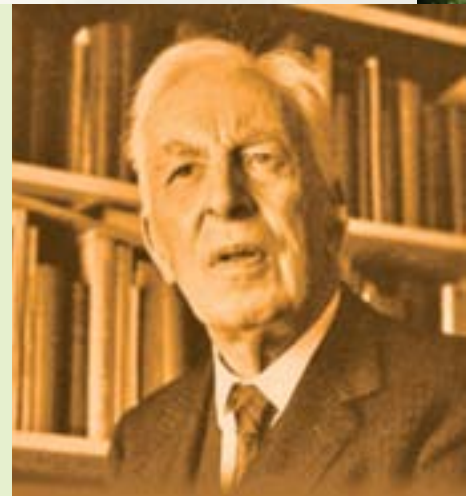
{مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا} [الأحزاب: 40]

ህላኦ የንግሥታዊነት ትባእ ውሰ ምድንአየ ሁችቻዶንወከ፣ ድመሐመ...
«...ውነ ቂዋዐ ሱሁ ሩገነበ ምህላክ፣ ውነ ያሚደምደመ ችዮቢነየ ናኛተክልመ [አል አሕዛብ: 40]

የሰው ልጆች ሁሉ መምሕር

«የዐረባዊው ነቢይ የሕይወት ታሪክ የተከታዮቹን ልብ ማርኮ ይዟል። ሰብእናውም እነሱ ዘንድ ወደ ሰማየ ሰማያት መጥቷል። በመሆኑም ወደርሱ የተላለፈውን ሁሉ እንዲቀበሉ የሚያደርጋቸውን እምነት በመልክቱ አምነዋል። በሱንና እንደ ተጠናቀረው ሁሉ ተግባራዊ ክንዋኔዎቹም የሕግ ምንጭ ሲሆኑ፣ ይህም የእስላማዊውን ማህበረሰብ ሕይወት አቀናጅቶ በመምራት ላይ ብቻ የተወሰነ ሳይሆን ድል አድራጊ መስለሞች መስለም ካልሆኑ ዜጎቻቸው ጋር የሚኖራቸውን ግንኙነትም የሚገዛ ነው።»

አርኖልድ ቶይንቢ
እንግሊዛዊ ታሪክ ጸሐፊ

የነቢያት መደምደሚያ

«የመስኮታዊ መልክቶች ማጠቃላያ የርሱ መልክት እንዲሆንና እርሱ ራሱም የነቢያት መደምደሚያ ይሆን ዘንድ አላህ በመረጠው በነቢዩ ሙሐመድ ከተደመሙ ሰዎች መካከል እኔ አንዱ ነኝ፡፡»

ቶሊስቶይ
ሩሲያዊ የስነጽሑፍ ሰው

አላህን ብቻ ተገዙ

«ሙሐመድ የነቢያት መደምደሚያና ሰዎችን ወደ አምልኮት አላህ ለመጥራት ከተላኩት መልክተኞችም ታላቁ መልክተኛ ነበር፡፡»

ዋሽንግተን ኤርሽንጅ
አሜሪካዊ አሪዮንታሊስት

ለዓለማት ሁሉ እዝነት፦

አላህ (ሱ.ወ.) ነቢዩ ሙሐመድን ۞ ወደ መላው የሰው ዘር የላካቸው፤ ለዓለማት ሁሉ ለወንድም ለሴቱም፤ ለትንሹም ለትልቁም እዝነት ርህራሄና ጸጋ አድርጓቸው ነው፡፡ ይህም ብቻ ሳይሆን በርሳቸው ላላመኑትም ጭምር ረሕመት አድርጓቸው ነው አላህ የላካቸው፡፡ እዝነትና ጸጋው ነቢዩ ۞ በሕይወት ዘመናቸው በወሰዷቸው አቋሞች ውስጥ የተንጸባረቀ ሲሆን፤ በተለይም በርህራሄና በእዝነት ሕዝባቸውን ወደ አላህ ተውሒድ በጠሩ ጊዜ ሰዎቹ አስተባብሏቸው፤ ከትውልድ አገራቸው ከመካ እንዲሰደዱ አድርጓቸዋል፤ የመግደል ሙከራም ፈጽመውባቸዋል፤ አላህ (ሱ.ወ.) ግን በቂያቸው ነበርና የቁረይሾችን ሴራ አክሽፎ ውድቅ አድረገ፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾}

[الأنفال: 30]

«እነዚያም የካዱት ሊያስሩህ፤ ወይም ሊገድሉህ፤ ወይም (ከመካ) ሊያስወጡህ ባንተ ላይ በመከሩብህ ጊዜ፤ (አስታውስ)፤ ይመክራሉም፤ አላህም ተንኮላቸውን ይመልስባቸዋል፤ አላህም ከመካሪዎቹ ሁሉ በላይ ነው፡፡» [አል አንፋል: 30]

የተፈጸመባቸው ያ ሁሉ ግፍ ግን ለነርሱ

የእስላም ዓለም አቀፋዊነት

«ወደ ነቢዩ የተላለፈ ለዓለማት ሁሉ እዝነት የሆነ ሃይማኖት መሆኑን በመግለጽ የእስላምን ዓለም አቀፋዊነት የሚያመለክተው ቁርአናዊ አንቀጽ፤ ለመላው ዓለም የተላለፈ ቀጥተኛ ጥሪ ነው፡፡ ይህም መልክተኛው ይዞ የመጣው መስኮታዊ መልክት ከዐረብ ሕዝብ ክልል አልፎ እንዲሄድ የተጻፈለት ስለመሆኑ ፍጹማዊ እርግጠኝነት እንደ ነበረው፤ አዲሱን ቃል የተለያዩ ቋንቋዎች ላሏቸው የተለያዩ ሕዝቦች የማድረስ ግዴታ እንዳለበትም የሚያመለክት ግልጽ ማስረጃ ነው፡፡»

ኦራ ፊሽያ ቫግሌሬ
ጣሊያናዊት አሪዮንታሊስት

ማዘንንና ወደ አላህ መንገድ እንዲመጡ

ያላቸውን ጉጉትን ብቻ ነበር ለነቢዩ ﷺ የጨመረው። ይህን አስመልክቶ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ [التوبة: ١٢٨]}

« ከ ጎ ሳ ቸ ሁ የኾነ፣ ችግራችሁ በርሱ ላይ ጥኑ የኾነ፣ በናንተ (እምነት) ላይ የሚጓጓ፣ ለምእመናን ርኅሩህ አዛኝ የኾነ መልክተኛ፣ በእርግጥ መጣ ላችሁ ። » [አል ተውባህ: 128]

በተጨማሪም ድል አድርጓቸው በአሸናፊነት መካ በገቡት ቀንም ያለ ምንም በቀል «ጎጂ ናችሁ ሂዱ» ብለው ነበር ምሕረት ያደረጉላቸው። ከሐዲዎቹን በሁለት ተራራዎች መሀል አጣብቆ ለማጥፋት አላህ (ሱ.ወ.) መልአክ በላከላቸው ጊዜ፣ «አላህ (ሱ.ወ.) ከአብራኮቻቸው አንድ አላህን ብቻ የሚግዝቡ ሰዎችን ያወጣ ይሆናልና የለም እታገላለሁ» ነበር ያሉት። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ [الأنبياء: ١٠٧]}

«(መሐመድ ሆይ!) ለዓለማትም እዝነት አድርገን እንጅ አልላክንህም።» [አል አንቢያ: 107]

ነቢዩ ﷺ በእርግጥ ለዓለማት ሁሉ፣ ለሰዎች ሁሉ፣ የቆዳ ቀለም፣ ቋንቋ፣ አመለካከት፣ እምነትና ቦታ ሳይለይ ለመላው የሰው ዘር የተላኩ እዝነትና ዘላለማዊ የአላህ ጸጋ ናቸው።

የነቢዩ ﷺ እዝነትና ጸጋ በሰው ልጆች ላይ ብቻ የተወሰነ ሳይሆን ለእንስሳትና ለግዑዝ አካላትም ጭምር የተዘረጋ ነው። የአንድ የመዲና ነዋሪ ባልደረባቸውን ግመል ባለቤቱ በረሃብ ስላሰቃየው የአላህ መልክተኛ ﷺ በግመሉ ሁኔታ አዝነውና ራርተው ባለቤቱ ለግመሉ ደግ እንዲሆን እንዳያስርበውና ከአቅሙ በላይ እንዳይጭንበት አዘዋል። ነቢዩ ﷺ አንድ ሰው ጫጩቶቿን የወሰደባትን እርግብ አይተው ልባቸው በማዘኑ ጫጩቶቹን እንዲመልስላት አዘዋል። «ባረዳችሁ ጊዜ አስተራረዱን አሳምኑ» [በሙስሊም የተዘገበ] ያሉትም ነቢዩ ﷺ ናቸው። እዝነትና ርህራሄያቸው ወደ ግዑዝ አካላትም ተዳርሷል፤ በዚህ ረገድ ነቢዩ ﷺ ስለተለዩት ዋይታ ላሰማው የተምር ግንድ ሆዳቸው ራርተው ከመናገሪያ ምንበራቸው (መድረክ) ወርደው ግንዱ እስኪረጋጋ ድረስ አቅፈውታል።

ርህራሄና እዝነታቸው በግላዊ አቋምና በሁነቶች ላይ ብቻ የተወሰነ የግል ዝንባሌ ሳይሆን ለሰዎች የደነገጉት መለኮታዊ ትእዛዝ፣ ሕግ፣ መመሪያና ቋሚ ስነምግባርም ነው። ለሰዎች ርህራሄ አዛኝና ገር መሆንን ሲያበረታቱና አስቸጋሪና አስጨናቂ መሆንን ሲያስጠነቅቁም ነቢዩ ﷺ እንዲህ ብለዋል፦ «አላህ ሆይ! ከሕዝቦቹ ጉዳዮች መካከል በአንዱ ነገር ኃላፊነት ተሰጥቶ ለነሱ አስቸጋሪና አስጨናቂ የሆነን ሰው አንተ አስቸጋሪና አስጨናቂ ሁንበት፤ ከሕዝቦቹ ጉዳዮች መካከል በአንዱ ነገር ኃላፊነት ተሰጥቶ ለነሱ ገርና ርህራሄ የሆነውን ሰው ደግሞ አንተ ገርና ርህራሄ ሁንለት።» [በሙስሊም የተዘገበ] እናም እዝነትና ርህራሄ ከነቢዩ ﷺ ታላላቅ ባህርያት መካከል አንዱ ሲሆን፣ የእዝነትና የሰላም ሃይማኖት በሆነው እስላም ውስጥም አንዱ መሰረታዊ መርሕ ነው።

ለሰው ልጆች የተበረከተ እዝነት

«ታሪካዊው የሙሐመድ ሕይወት አላህ ለዓለማት እዝነት አድርገንህ እንጂ አልላክንህም። በማለት ከገለጸው ይበልጥ ባማረ አገላለጽ ሊቀርብ አይችልም። ታላቁ የቲም (የሙት ልጅ) ለድኩማን ሁሉና እርዳታውን ለሚሹ ሰዎች ሁሉ ታላቁ እዝነትና ታላቁ ርህራሄ መሆኑን በገዛ ራሱ አስመስክሯል። በእርግጥም ሙሐመድ ለየቲም፣ ለመንገደኞች፣ አደጋ ለደረሰባቸው ሰዎች፣ ለድሆች ሁሉና ጥረው ግረው ለሚኖሩ ሠራተኞች እውነተኛው ርህራሄና እውነተኛው እዝነት ነበር።»

ጃን ሊክ እስፔናዊ ኦሪየንታሊስት

በነቢዩ ﷺ መላክ መላው የሰው ዘር መታደሉ ፦

የሙሐመድ ﷺ ዘመነ ተልእኮ መጥቶ በሙሐመድ ነቢይነት በረከት አላህ (ሱ.ወ.) ሰዎችን ወደ ቀጥተኛው የተውሒድ መንገድ መራቸው። መመሪያው በያዛቸው ማብራሪያዎችና መግለጫዎች ጥልቀትና ምጥቀት ከቃላት ገለጻና ከዐዋቂዎች ዕውቀት በላይ ነው። ጠቃሚ ዕውቀትን፣ በጎ ሥራን፣ ታላላቅ ስነምግባራትንና ቀጥተኛ ፈለግን ለሰው ልጆች ያበሰረ ሲሆን፤ እውቀትና ተግባርን ያካተተ የሁሉም ሕዝቦች ጥበብ አንድ ላይ ተደምሮ በመጣ ከዚህ ዘላለማዊ መለኮታዊ መመሪያ በብዙ እጅ አንሶ ይታያል። ለዚህም ምስጋና ሁሉ ለጌታችን ለአላህ ይሁን።

ዐቂዳን (እምነትን) በተመለከተ ከሙሐመድ ﷺ መላክ በፊት ባእድ አምልኮና በአላህ ማጋራት ቀደም ሲል ለክለሳና ለመዛባት አደጋ የተጋለጡ መለኮታዊ መጻሕፍት ባለቤቶች በሆኑት ዘንድ እንኳ ሳይቀር ምድርን አጥለቅልቀው ነበር። ይህን አስከፊ ሁኔታ ለመለወጥ የአላህ መልክተኛ ﷺ የጠራ ተውሒድንና አንድ አላህን ብቻ ከርሱ ጋር ማንንም ምንንም ሳይጋሩ እርሱን ብቻ የመግዛት እምነትን ይዘው መጡ። ሰዎችንም ከፍጡራን አምልኮ ወደ አንዱ ፈጣሪ ጌታ አምልኮ አሸጋገሩ። በተውሒድ ልቦናን ከሽርክ ርክስትና ከባዕድ አምልኮ ቆሻሻ አጸዱ። አላህ (ሱ.ወ.) የላካቸው ከርሳቸው የቀደሙ ነቢያትና መልክተኞች ይዘው የመጡትን

የሰው ልጆችን ከጨለማ ወደ ብርሃን የሚያወጣ

«ነቢዩ ሙሐመድ ፍጡራንን በትንግርታዊ ፍጥነት ወደ መጨረሻው የመታደል ደረጃ አድርጏቸዋል። የሰው ልጆች ከርሱ በፊት የነበሩበትን የጥመት ሁኔታ አስተውሎ የቃኘ ሰው፤ ከርሱ በኋላ ያለውን ሁኔታቸውንና በርሱ ዘመን የደረሱበትን ታላቅ ምጥቀት ያስተዋለ ሰው፤ በሁለቱ መካከል ያለው ልዩነት የሰማይና የምድርን ያል የተራራቀ መሆኑን ይገነዘባል።»

ኬ.ዊልያም
እንግሊዛዊ ፈላስፋ

ትምሕርት በማስያዝ ነበር። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ} {الأنبياء: ٢٠}

«ከአንተ በፊትም፤ እነሆ ከኔ ሌላ አምላክ የለምና ተገዡኝ በማለት ወደርሱ የምናወርድለት ቢኾን እንጂ ከመልክተኛ አንድንም አልላክንም።» [አል አንቢያ: 25]

አላህ (ሱ.ወ.) በተጨማሪ እንዲህ ብሏል፦

{وَالْهُدَىٰ لِلَّهِ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} {البقرة: 163}

«አምላካችሁም አንድ አምላክ ብቻ ነው፤ ከርሱ በቀር ሌላ አምላክ የለም፤ (እርሱ) እጅግ በጣም ርኅሩህ አዛኝ ነው።» [አል በቀራህ: 163]

በማሕበራዊው ሕይወት በኩልም ነቢዩ ﷺ የተላኩት ግፍና ጭቆና በተንሰራፋበት፣ የሰው ልጆች በጌታና በሎሌ መደብ ተከፋፍለው በአስከፊ የመደብ ጭቆና በሚሰቃይበት ወቅት ነበር። ነቢዩ ﷺ ሰዎችን ሁሉ ዐረብና ዐረብ ያልሆኑ፣ ጭና ጥቁር ሳይባል እኩልነትን የሚያስፍን፣ አላህን በመፍራትና በሚፈጽሙት መልካም ተግባር ብቻ ካልሆነ ማንም ሰው ከሌላው ሰው ፈጽሞ የማይበልጥ መሆኑን የሚያበስር ሰብአዊ እኩልነትን ይዘው ነው የመጡት። ይህን በማስመልከት አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ} {الحجرات: 13}

«በላጫችሁ፤ በጣም አላህን ፈረዮችሁ ነው።» [አል ሐጽራት: 13]

አላህ (ሱ.ወ.) ለፍትሕ አስተካካይነት፣ ለበጎ ሥራና ለማሕበራዊ ተራድኦ ጥሪ ሲያደርግ፣ ከግፍ ከመጥፎ ድርጊትና ከማንኛውም በደል ከልክሏል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ} {النحل: 90}

ለሰው ልጆች በመላ የተላለፈ ሃይማኖት

«ሁለቱ ታላላቅ አንቀጾች ማለትም «አላህ ዘንድ የተወደደ ሃይማኖት እስላም ብቻ ነው።» [አል ዒምራን: 19] እና «አንተንም ለሰዎች ሁሉ በመላ፤ አብላሪና አስፈራሪ [አስጠንቃቂ] አድርገን እንጂ አልላክንም።» [ሰበክ: 28] አእምሮዬ ላይ ከፍተኛ ተጽእኖ አሳድረዋል፤ ምክንያቱም እስላምን ከሌሎች ሥርዓቶችና ሕግጋት ልዩ ለሚያደርገው ለዚያ የዓለም አቀፋዊነት ባህርይውና የነቢዩ ዒሳን ﷺ እውነታ አስመልክቶ ላቀረበው የተሟላ ማብራሪያ ማስረጃ በመሆናቸው ነው። ታዲያ ሁሉም ነቢያትና መልክተኞች ይዘው የመጡትን ሁሉ እንድናከብር ከሚያዙን ከነቢያ ራሳቸውን የቻሉ ነጻ ትምሕርቶች ይበልጥ ጠንካራና ይበልጥ እውነት የሆነ ምን ነገር ይኖራል? ያለ ምንም ጥርጥር የእስላም ሃይማኖት የሐቅ የእርግጠኝነትና የማስረጃ ሃይማኖት ነው።»

ዋጅነር
ሆላንዳዊ ተመራማሪ

«አላህ በማስተካከል፣ በማሳመርም፣ ለዝምድና ባለቤት በመስጠትም ያዛል፤ ከአስከፊም፣ (ከማመንዘር)፣ ከሚጠላም ነገር ሁሉ፣ ከመበደልም ይከለክላል፤ ትግንዘቡ ዘንድ፣ ይገሥጃችኋል፡፡» [አል ነሐል:90]

ይህ ብቻ ሳይሆን የሌሎችን ሕሊናዊ መብቶች እንዲከበሩ አድርጎ ሰዎች አንዱ በሌላው ላይ እንዳይሳለቅ ከልክሏል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّنْ نِّسَاءِ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ [الحجرات: 11]

«ወንዶች ከወንዶች አይቀልዱ፤ ከነርሱ የበለጡ ሊኾኑ ይከጀላልና፤ ሴቶችም ከሴቶች (አይሳለቁ)፤ ከነሱ የበለጡ ሊኾኑ ይከጀላልና፤ ነፍሶቻችሁንም አታነውሩ (ከፊላችሁ ከፊሉን አይዝለፍ)፤ በመጥፎ ስሞችም አትጠራሩ፤ ከእምነት በኋላ የማመጥ ስም ከፋ፤ ያልተጸጸተም ሰው፣ እነዚያ እነሱ በዳዮቹ ናቸው፡፡» [አል ሐጃራት:11]

በስነምግባር መስክም የሰው ልጆች ግብረገብነትና መልካም ባሕርያት ክፉኛ ባዘቀዘቀበት ወቅት ነበር ነቢዩ ﷺ የተላኩት፡፡ የመጡትም ሰዎችን ወደ መልካም ስነምግባርና ምስጋን ባሕርያት እንዲመለሱና በበጎ በይነሰባዊ ግንኙነቶች እንዲታደሉ ለማድረግ ነው፡፡ የአላህ መልክተኛ ﷺ እንዲህ ብለዋል፡- «የተላክሁት መልካም ስነምግባራትን ምሉእ ለማድረግ ነው፡፡» [በበይህቂ የተዘገበ] አላህ (ሱ.ወ.) ስለ ነቢዩ ﷺ ታላቅ ስነምግባር ሲገልጽ እንዲህ ብሏል፡-

{وَأَنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقِي عَظِيمٌ ﴿٤﴾ [القلم: 4]} «አንተም በታላቅ ጠባይ ላይ ነህ፡፡» [አልቀለም:4] ነቢዩ ﷺ የምጡቅ ስነምግባርና የመልካም ባሕርያት ሁሉ፣ የቁጥብነት፣ የተግባራት፣ የአብሮነትና የመልካም

ከመሰናበቻው ሐጅ ትምሕርቶች

«ሙሐመድ የመሰናበቻውን ሐጅ ከመዲና ወደ መካ ያደረገው ከመሞቱ አንድ ዓመት ቀደም ብሎ ነበር፡፡ በዚህ የሐጅ ሥርዓት ላይ ለሕዝቦቹ ታላቅ መካሪ ዲስኩር ያደረገ ሲሆን የንግግሩ የመጀመሪያ አንቀጽ ብቻውን በሙስሊሞች መካከል ያለውን ዝርፊያና ንጥቅያ፣ የበቀልና የደም ጉዳዮችን ሁሉ ነቅሎ የመጣል አቅም ነበረው፡፡ የዲስኩሩ የማጠቃለያ አንቀጽ ደግሞ ጥቁሩን ሰው ከሙስሊሞች መሪ ኸሊፋ ጋር ፍጹም እኩል የማድረግ ኃይል ነበረው፡፡ በእውነትም በዓለም ላይ ፍትሐዊ ለሆነ በይነሰባዊ ግንኙነት ታላቅ መሰረትን ጥሏል፡፡»

ሄርበርት ጆርጅ ዌልዝ እንግሊዛዊ የቋንቋ ሊቅ

አነጋገር ቁንጮ ምሳሌ ብቻ ሳይሆኑ የመልካም ነገሮች ሁሉ መልካም አርአያ ነበሩ፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ [الأحزاب: 21]}

«ለናንተ፣ አላህንና የመጨረሻውን ቀን የሚከፈል ለኾነ ሰው፣ አላህንም በብዙ ለሚያወሳ፣ በአላህ መልክተኛ መልካም መከተል [አርአያ] አላቸው፡፡» [አል አሕዛብ:21]

የሴት ልጅን በተመለከተ በቅድመ እስላም አስከፊ ግፍና ጭቆና ይደርስባት የነበረ ሲሆን፣ ነቢዩ ﷺ የተላኩት ሴቶች በሕብረተሰቡ ውስጥ ምንም መብት ያልነበራቸውና የተዋረዱ፣ ሌላው ቀርቶ ሰው ነች ወይስ አይደለችም? በሚለው ላይ እንኳ ወንዶች በሚወዛገቡበት፣ በሕይወት የመኖር መብት አላት ወይስ እንደተወለደች ተግደላ ትቀበር ?! ብለው በሚከራከሩበት ዘመን ነበር፡፡ የማህበረሰቡ ሁኔታም አላህ (ሱ.ወ.) ቁርአን ውስጥ ቀጥሎ የገለጸውን ይመስል ነበር፡-

{وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ [النحل: 58-59]}

«አንዳቸውም በሴት ልጅ በተበሰረ ጊዜ፣ እርሱ የተቆጮ ኾኖ፣ ፊቱ ጠቁሮ ይውላል፡፡ በርሱ ከተበሰረበት ነገር መጥፎነት፣ በውርደት ላይ ኾኖ፣ ይያዘውን? ወይስ በዐፈር ውስጥ

የነቢዩ ሙሐመድ ስነምግባር

«ሙሐመድ በሰው ልጅ ሊደረስበት በሚቻለው የመጨረሻው ታላቅ መልካም ጸባያትና ክቡር ስነምግባራት ላይ ነበር፡፡ የመጨረሻው የይሱኝታ ደረጃና ጥልቅ የሆነ የርህራሄ ስሜት ነበረው፡፡ እጅግ አስገራሚ የሆነ የግንዛቤ ኃይል፣ ወደር የሌለው የሰላ አእምሮ፣ ክቡር የሆኑ የመውደድና የእዝነት ስሜቶች ባለቤትም ነበር፡፡ በእርግጥ በታላቅ ስነምግባርና በተወዳጅ ባሕርያት ላይ ነበር፡፡»

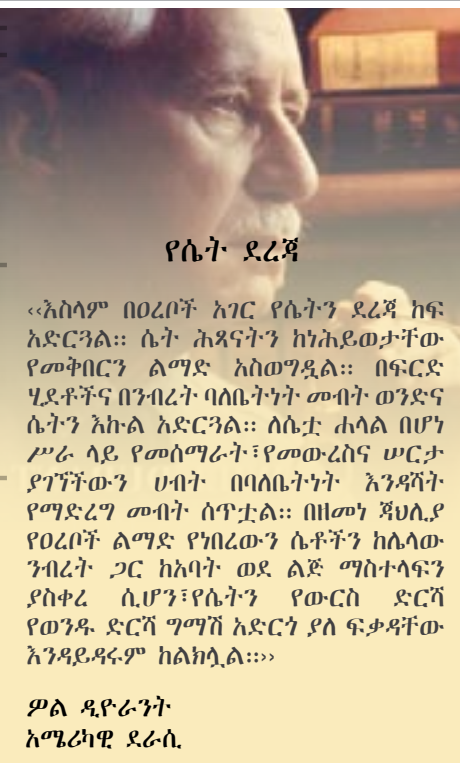
ዐብዱላህ ኮዊልያም እንግሊዛዊ ፈላስፋ

የዓለም መንገድ

«የእስላምን ነቢይ የሕይወት ታሪክ በሚገባና ደጋግሜ አንብቤያለሁ። መሆን የሚገባውን ታላቅ ስነምግባር እንጂ ሌላ አላገኘሁበትም፤ እስላም የዓለም መንገድ ይሆን ዘንድም በጽኑ ተመኘሁ።»

በርናርድ ሾው እንግሊዝዊ ጸሐፊ

የሴት ደረጃ

«እስላም በዐረቦች አገር የሴትን ደረጃ ከፍ አድርጓል። ሴት ሕጻናትን ከነሕይወታቸው የመቅበርን ልማድ አስወግዷል። በፍርድ ሂደቶችና በንብረት ባለቤትነት መብት ወንድና ሴትን እኩል አድርጓል። ለሴቷ ሐላል በሆነ ሥራ ላይ የመሰማራት፣ የመውረስና ሠርታ ያገኘችውን ሀብት በባለቤትነት እንዳሻት የማድረግ መብት ሰጥቷል። በዘመነ ጃህሊያ የዐረቦች ልማድ የነበረውን ሴቶችን ከሌላው ንብረት ጋር ከአባት ወደ ልጅ ማስተላለፍን ያስቀረ ሲሆን፣ የሴትን የውርስ ድርሻ የወንዱ ድርሻ ግማሽ አድርጎ ያለ ፍቃዳቸው እንዳይዳሩም ከልክሏል።»

ዎል ዲዮራንት አሜሪካዊ ደራሲ

ይደብቀውን? (በማለት እያምታታ) ከሰዎች ይደበቃል፤ ንቁ፣ የሚፈርዱት (ፍርድ) ምንኛ ከፋ። [አልነሕል፡58-59] ሴት ልጅ ተራ መጫወቻና፣ የሚገበያየባት አሻንጉሊትና ተዋራጅ አልባሌ ዕቃ ተደርጋ ትቆጠር ነበር።

አላህ (ሱ.ወ.) ነቢዩን ﷺ ሲልካቸው ለሴት ልጅ ክብሯን አስመለሰላት። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَفِرُونَ ﴿٥٨﴾ [الروم: ٢١]}

«ለናንተም ከነፍሶቻችሁ ሚስቶችን (ከጎሶቻችሁ) ሚስቶችን ወደነርሱ ትረኩ ዘንድ መፍጠሩ፣ በመካከላችሁም ፍቅርንና እዝነትን ማድረግ፣ ከአስደናቂ ምልክቶቹ ነው፤» [አል ሩም፡21]

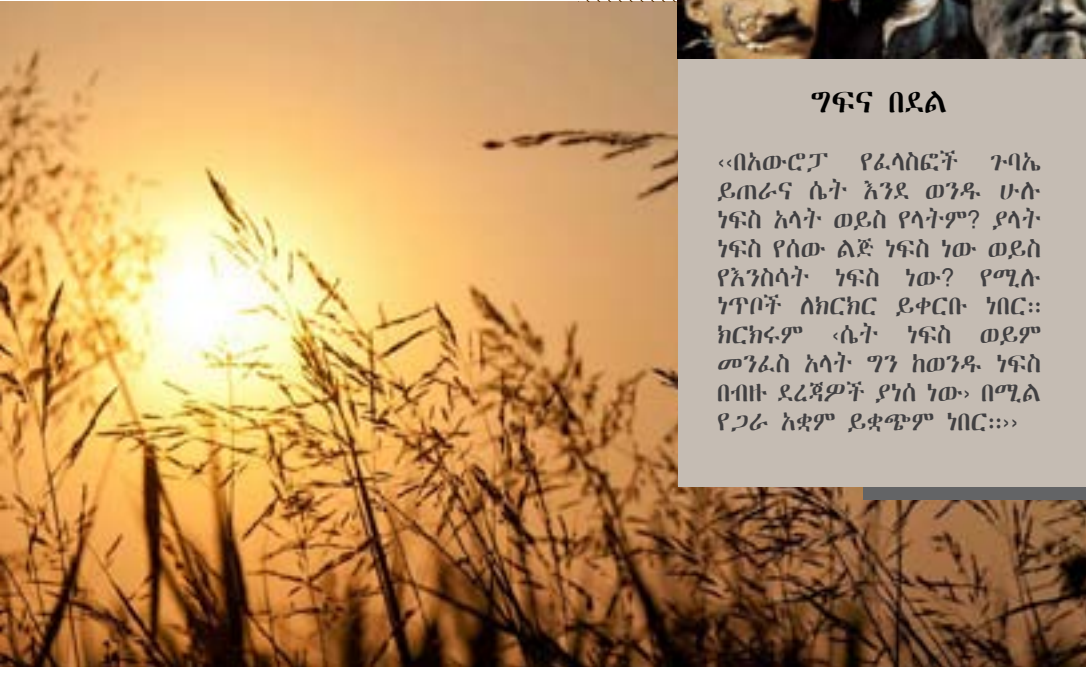
ይልቅዩም በእናትነቷ አንድ-ትከበርም ትእዛዝ አስተላለፈ። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا} [الإسراء: ٢٣]

«ጌታህም (እንዲህ አዘዘ)፤ - እርሱን እንጂ ሌላን አትገዙ፤ በወላጆቻችሁም መልካምን ሥሩ፤» [አል ስሐራክ፡23]

ነቢዩም ﷺ ለሴት እንደ እናት ከወንድ ቅድሚያ ሰጥተዋታል። አንድ ሰው ወደ ነቢዩ ﷺ መጥቶ ፦ «የአላህ መልክተኛ ሆይ! ለኔ መልካም አያያዝና ለደግነቴ ከሁሉም ይበልጥ ባለመብት የሆነው ማነው? ሲላቸው ፦ እናትህ ናት

አሉት፤ ከዚያስ? አላቸው፤ እናትህ ናት፤ አሉት፤ ከዚያስ? አላቸው፤ እናትህ ናት አሉት፤ ከዚያስ? አላቸው፤ አባትህ ነው አሉት።» [በቡካሪና ሙስሊም የተዘገበ] ትንሽ ልጃገረድ ሆናም አክብሮት እንዲቻራት ሲያዙ ነቢዩ ﷺ ፦ «ምስት የሚያስጠጋቸው፣ የሚራራላቸውና የሚያሳድጋቸው ሴቶች ልጆች ያሉት ሰው ገነት ለርሱ ተገቢው ሆናለች» ሲሉ የአላህ መልክተኛ ሆይ! ሁለት ብቻ ቢሆኑም? ተብለው ሲጠየቁ «አዎ፤ ሁለት ብቻ ቢሆኑም» ብለዋል። [በአሕመድ የተዘገበ] በተጨማሪም እንደ ሚስትም ክብር እንዲሰጣት አዘው ይህን ማድረግ ከበላጭነት መለኪያ ጋር አያይዘዋል፦ «በላጫችሁ ለቤተሰቡ ከሌላው ይበልጥ ጥሩ የሆነ ሰው ነው፤ እኔ ከሁላችሁም ይበልጥ ለቤተሰቤ ጥሩ ነኝ።» ብለዋል። [በትርጉምዚ የተዘገበ]

ግፍና በደል

«በአውሮፓ የፈላስፎች ጉባኤ ይጠራና ሴት እንደ ወንዱ ሁሉ ነፍስ አላት ወይስ የላትም? ያላት ነፍስ የሰው ልጅ ነፍስ ነው ወይስ የእንስሳት ነፍስ ነው? የሚሉ ነጥቦች ለክርክር ይቀርቡ ነበር። ክርክሩም «ሴት ነፍስ ወይም መንፈስ አላት ግን ከወንዱ ነፍስ በብዙ ደረጃዎች ያነሰ ነው» በሚል የጋራ አቋም ይቋጭም ነበር።»

https://www.path-2-happiness.com/am

ዘላለማዊው መልክት መጠሪያ ስም ምንድን ነው?

እያንዳንዱ ሃይማኖት መጠሪያ ስሙን ያገኘው ከሃይማኖቱ መስራች ግለሰብ ስም፣ ወይም ሃይማኖቱ ከተገኘበት የተለየ ሕዝብ ወይም ጎሳ ስም ነው። ዞሮስቲሪያሊዝም ከመስራቹ ከዞሮስት፣ ቡድሂዝም ከመስራቹ ከቡድሃ፣ ይሁዳዊነት እምነቱ ከተገኘበት ነገድ ከይሁዳ፣ ክርስትናም ከመስራቹ ከኢየሱስ ክርስቶስ የተገኘ መጠሪያ ስሞች ናቸው። እስላም ግን ከዚህ ሁሉ የተለየ ነው።

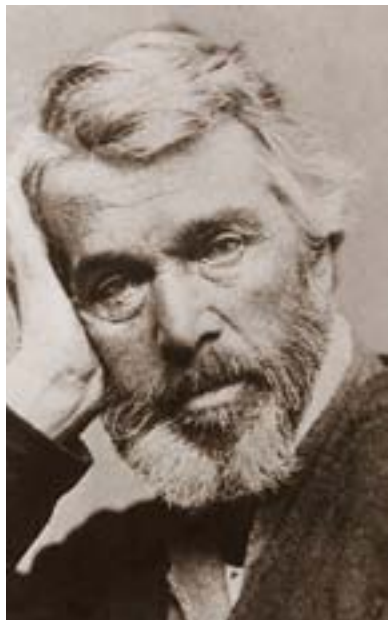
እስላም ከግለሰብ ወይም ከአንድ የተለየ ሕዝብ ወይም ነገድ ጋር የተሳሰረ አይደለም። ለአላህ (ሱ.ወ.) እርሱን ብቻ ለመግዛትና ለርሱ ብቻ ለመታዘዝ ራሱን ለርሱ የሰጠ ሰው ሁሉ ለርሱ የሰለመ ሰው ነው። የነቢያትና የመልአክተኞች መደምደሚያ የሆኑትን ሙሐመድ ﷺ የተከተለ፣ ይዘው ለመጡት እውነተኛው ሃይማኖት የተገዛ፣ ነቢዩን አምኖ በመቀበል ፈለጋቸውን ተከትሎ የተጓዘ ሰው ሁሉ፣ በየትኛውም ዘመንና ስፍራ ቢሆን፣ በየትኛውም የቆዳ ቀለም ወይም ጎሳና ብሔር አባል ቢሆን እውነተኛው ሙስሊም እርሱ ነው።

አላህ ተጋሪ የለውም

«ከአላህ በስተቀር ሌላ አምላክ የለም፣ እርሱ አንድና ምንም ተጋሪ የሌለው ነው። እርሱ እውነት ነው፣ ክርሱ ውጭ የለው ሁሉ ሐሰት ነው። ፈጥሮናል ይመግበናልም። እስላም ነገሮችን ሁሉ ለአላህ ሰጥተን መስለም ማለት ነው። ወደርሱ መጠጊያ መያዝ ነው። በርሱ ላይ መተማመን ነው። ሁሉም ኃይል ያለው ለርሱ ጥበብ ቀጥ ብሎ በመግዛት ውስጥ ነው። ድርሻችን የፈለገውንም ቢሆን አላህ የሰጠን ዕጣ ፈንታችን - አስበርጋጊውን ደራሽ ሞት ቢሆን እንኳ - ወደን በቀና ስሜት መቀበል ነው። መልካሙ እርሱ የመረጠው መሆኑንና ሌላው መልካም አለመሆኑን ማወቅ ነው። የሰው ልጅ ኢምንት አንጎሉን የዓለማትና የሁኔታዎቻቸው መመዘኛ አድርጎ መውሰዱ የከፋ ጅልነት ነው። ማድረግ ያለበት ክርሱ ግንዛቤ በላይ ቢሆንም ይህ ዩኒቨርስ ፍትሐዊ የሆነ ሕግ እንዳለው ማወቅ፣ በጎ ነገር የዩኒቨርስ መሰረት መሆኑን፣ ሰናይነት የዩኒቨርሱ መንፈስ መሆኑን መረዳት ነው። ይህን ሁሉ አውቆ አምኖበት በእርጋታና በጽድቅ ስሜት በዚህ መንገድ ይኖርበታል።»

ቶማስ ካር ላይል

እስኮትላንዳዊ የታሪክ ሊቅና ጸሐፊ

በዐረባዊውና ዐረባዊ ባልሆነው መካከል ልዩነት የለም

«ሙስሊሞች የሚዛመዱባቸው አገሮችና ሕዝቦች የፈለገውን ያህል የተለያዩ ቢሆኑም እርስበርስ የሚተያዩት እንደ ባሕዳን አይደለም። በአገረ እስላም በሁሉም መብቶች እኩል በመገልገል ረገድ በቻይናዊው ሙስሊምና በዐረባዊው ሙስሊም መካከል አንዳች ልዩነት የለም። እስላማዊ መብቶችም ከአውሮፓዊ መብቶች በዚህ መሠረታዊ ነጥብ ይለያሉ።»

ጎስታፍ ሎቦን

ፈረንሳዊ ታሪክ ጸሐፊ

ዘላለማዊው መልክት ለመላው ዩኒቨርስ ጭምር ነው።

እስላም መላው ዩኒቨርስ የሚጓዝበትና የሚመራበት ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾}

[ላ ሙራን: 83]

«በሰማያትና በምድር ያሉ ሁሉ፣ በውድም በግድም ለርሱ የታዘዙ [የሰለሙ፣ ሙስሊም የሆኑ]፣ ወደርሱም የሚመለሱ ሲኾኑ (ከሐዲዎች) ከአላህ ሃይማኖት ሌላን ይፈልጋሉን?» [አሊ. ዒምራን: 83]

በዩኒቨርስ ውስጥ ያለው ማንኛውም ነገር ለተወሰነና ቋሚ ለሆነ ሕግ ተገዥ መሆኑ የሚታወቅ ነው። ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ ከዋክብትና መሬት ቅንጣት ያህል እንኳ ሊጥሱት በማይችሉና አላህ (ሱ.ወ.) በተፈጥሮ ውስጥ ባኖራቸው ቋሚ ሕግጋት ይመራሉ። የሰው ልጅም ጭምር አስተውለን ብንመለከት ሙሉ በሙሉ ለአላህ የተፈጥሮ ሕግጋት ተገዥ መሆኑን እንረዳለን። ሕይወቱን ከሚመራው መለኮታዊ ውሳኔ ውጭ መተንፈስ፣ የውሃ የምግብ የብርሃንም ሆነ የሙቀት ፍላጎት ሊሰማው አይችልም፤ የሰራ አካላቱ ለዚህ የአላህ (ሱ.ወ.) ውሳኔ ተመሪ ሲሆን እያንዳንዱ አባላ ገላ ተግባሩን ሚፈጽመው በዚህ አላህ (ሱ.ወ.) ባኖረለት የተፈጥሮ ሕግ መሰረት ብቻ ነው።

https://www.path-2-happiness.com/am

ይህ አጠቃላይ መለኮታዊ የተፈጥሮ ሕግም በፍጥረት ዓለሙ ውስጥ ከግዙፉ የጠፈር ኮከብ እስከ ቅንጣቷ የምድር አቶም ድረስ ምንምና ማንም በውድም ይሁን በግድ የሚገዛለትና የሚመራበት መለኮታዊ ሥርዓት ነው። በሰማያትና በምድር፣ በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ለዚህ መለኮታዊ ቅንብር ተገዥና ተመሪ (የሰለመ) እስከሆነ ድረስም እስላም (ለአላህ ተመሪ መሆን) የመላው ዩኒቨርስ ሃይማኖት መሆኑ ግልጽ ይሆናል፤ እስላም ማለት የአላህን ትእዛዛት በመፈጸምና ከክለክለው በመታቀብ ወደ ለርሱ መግዛትና ማደር ነው። ፀሐይ፣ ጨረቃና መሬት፣ አየርና ውሃም፣ ብርሃን ጨለማና መቀትም፣ ዛፋና ድንጋዩም፣ አራዊትና እንስሳቱም . . ሁሉም ለርሱ ተገዥዎችና ተመሪዎች ናቸው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ} [الجاثية: ١٣]

«ለናንተም በሰማያት ያለውንና በምድርም ያለውን ሁሉ በመላ ክርሱ ሲኾን የገራላችሁ ነው።» [አል ጁሲያህ: 13]

ሌላው ቀርቶ ጌታውን የማያውቅ፣ መኖሩንና ፈጣሪ አምላክ መሆኑን የሚያስተባብል ኢሰማኝ፣ ወይም ከርሱ ሌላ ባእድ አምልኮ የሚያካሄድና የሚያጋራ ሙሽሪክ ሰው እንኳ ከተፈጠረበት ፍጥረቱ አኳያ መለኮታዊ የተፈጥሮ ሕጉ የሚገዛው በመሆኑ ተገዥና ተመሪ ነው።

የሰውን ልጅ ሁለት ነገሮች ይጋፈጡታል፦
የመጀመሪያው፦ ለርሱ መመራትንና መታዘዝን፣ እርሱን መግዛትን፣ እርሱን መውደድና ወደርሱ መቃረብን፣ እርሱ የሚወደውን ሐቅን፣ በጎ ምግባርንና እውነት መናገርን መውደድን፣ እርሱ የሚጠላቸውን ውሸት፣ ሽርና ተንኮል፣ ግፍና በደልን መጥላትን፣ እነዚህን ተከትለው የሚመጡ ገንዘብ፣ ቤተሰብና ልጅ መውደድን፣ የመብላት የመጠጣትና የወሲብ ፍላጎቶችን የመሳሰሉና አላህ (ሱ.ወ.) በሰዎች ውስጥ ያኖራቸው ተፈጥሮአዊ ጉዳዮችን ሁሉ የሚመለከት ነው።

ሁለተኛው፦ የሰው ልጅ መሻትና ምርጫው ነው። አላህ (ሱ.ወ.) መልክተኞችን ወደ ሰው ልጆች ልኳል፤ እውነትን ከሐሰት፣ ቅን መመራትን ከጥመት፣ በጎውን ከክፉው ይለይበት ዘንድ መለኮታዊ መጻሕፍትን አስተላልፎአል። ምርጫውን በግልጽ ግንዛቤ ላይ ይመስርት ዘንድም አእምሮንና የማስተዋል ብቃትን ቸርታል። ስለዚህም ከሻ በጎውን መንገድ መርጦ ይከተልና ወደ እውነትና ወደ ቀጥተኛው መንገድ ይመራዋል፤ ካስፈለገውም በምርጫው እኩይ መንገድ ይከተልና ወደ ክፋትና ውድመት መንገድ ይወስደዋል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَقُلْ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا} [الكهف: ٢٩]

« ፦ እውነቱም ከጌታችሁ ነው፤ የሻም ሰው ይመን፤ የሻም ሰው ይካድ፤ በላቸው፤ እኛ ለበደለኞች አጥርዋ በነሱ የክበበ የኾነችውን እሳት አዘጋጅተናል፤ (ከጥም) እርዳታንም ቢፈልጉ፣ እንደ ዘይት ዝቃጭ ባለ፣ ፊቶችን በሚጠብስ ውሃ፣ ይረዳሉ፤ መጠጡ ከፋ! መደገፊያይቱም ምንኛ አስከፋች!» [አል ካህፍ: 29]

ከመጀመሪያው ነጥብ አንጻር የሰውን ልጅ ከተመለከትነው ከጥንተ መሰረቱ ለአላህ ተመሪ ለመሆን የተፈጠረ፣ ለዚሁ የተገራና እንደተቀሩት ፍጥረታት ሁሉ ከዚህ ውጭ መሆን የማይችል መሆኑን እንገነዘባለን።

ከሁለተኛው ነጥብ አኳያ ካስተዋልነው ደግሞ የመምረጥ አቅም የተቸረው፣ የፈለገውን የሚመርጥ ከሻው ተመሪ ሙስሊም መሆን ከፈለገም አስተባባይ ከሓዲ መሆን የሚችል ሆኖ እናገኘዋለን። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّا هَدَيْنَا السَّبِيلَ إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا} [الإنسان: ٣]

«እኛ፣ ወይ አመስጋኝ ወይም ከሓዲ ሲኾን መንገዱን መራነው፤ (ገለጽንለት)።» [አል ኢህር: 3]

በዚህ ምክንያትም ሰዎችን ሁለት ዓይነት ሆነው እናገኛቸዋለን። እነሱም፦ ፈጣሪውን የሚያውቅ፣ ጌታው ገዥውና አምላኩ መሆኑን አምኖ እርሱን ብቻ የሚያመልክ፣ ወደና ፈቅዶ በሚመርጠው ሕይወቱ የርሱን ሕግና ሥርዓት የሚከተል፣ በተፈጥሮው ለጌታው ወደደም ጠላ ተመሪ እንደሆነ ሁሉ

https://www.path-2-happiness.com/am

በፍላጎቱና በምርጫውም ለርሱ ውሳኔ ተገዥ የሆነ ሰው ነው። ሙስሊምነቱን (ለአላህ ተገዥነቱን) ምሉእ ያደረገ ምሉእ ሙስሊምም እንዲህ ዓይነቱ ሰው ሲሆን፤ ነቢያትና መልአክቶችን ወደርሱ የላካቸውን፤ የዕውቀትና የመማር ችሎታን የቸረውን ፈጣሪ ጌታውን ያወቀ በመሆኑ ዕውቀቱ ትክክለኛ ዕውቀት ሆኗል። አእምሮውን አስርቶ ግንዛቤንና ማስተዋልን ያጎናጸፈውን አንድ አላህ ብቻ እንጂ ሌላን ላለመግዛት የወሰነ በመሆኑም አእምሮውና አስተሳሰቡ ትክክለኛ ሆኗል። የመናገርንና የአንድበትን ጸጋ የሰጠውን የአንድ አላህን ጌትነት ብቻ የሚቀበል በመሆኑ አንደበቱም ሐቅን ብቻ የሚናገር ትክክለኛ አንደበት ሆኗል። አሁን በገዛ ምርጫውና በፍላጎቱ በሚሆኑት ነገሮች በአላህ ሕግና መመሪያ ተመሪ በመሆኑ በሕይወቱ ውስጥ የቀረው ነገር እውነት ብቻ ሆኗል። ፍጥረታት ሁሉ የሚገዙትንና ለወሳኔዎቹ ተገዥ የሆኑትን ጥበበኛውንና ዐዋቂውን አንድ አላህን ብቻ የሚያመልክ በመሆኑም በርሱና በዩኒቨርሱ ውስጥ ባሉት የተቀሩ ፍጥረታት - አላህ (ሱ.ወ.) ለርሱ የተገሩ አድርጓቸዋልና - መካከል የትውውቅና የመናበብ ትስስርም ተመስርቷል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ} [لقمان: ٢٢]

«እርሱ መልካም ሠሪ ኾኖ ፊቱን ወደ አላህ የሚሰጥም ሰው፤ ጠንካራን ገመድ፤ በእርግጥ ጨበጠ፤ የነገሩም ሁሉ ፍጻሜ ወደ አላህ ነው።» [ሉቃስ 22:22]

ልዩነቱ የት የሌለ ነው

«እንደ ክርስቲያን በቁርኣናዊው እሳቤ ተውሐድ (የአላህ አንድነት) መርሕና በሥላሴ እምነቱ መካከል ንጽጽር ከማድግ ውጭ ሌላ አማራጭ አልነበረኝም። እናም የሥላሴ መርሕ በብዙ እጅ ከእስላማዊው መርሕ ያነሰ መሆኑን ደረስኩበት። በማንኛውም ሃይማኖት ውስጥ በአላህ ማመን ዋነኛውና የመጀመሪያው መርሕ ከመሆኑ አንጻር ልክ በዚህ ነጥብ ላይ በክርስትና ላይ እምነት ማጣት ጀመርኩ። በትክክለኛው ሃይማኖታዊ ግንዛቤ እምነቱ የተሳሳተ ከሆነ፤ ያ ማለት ማንኛውም ሌላ ነገር ጥቅም አልባ ከጉቱና ትርጉም የለሽ ሆኖ ይቀራል ማለት ነው።»

ናጂሞ ራሞኒ
ጋናዊ ሰባኪ

ዘላለማዊው መልአክት የሁሉም ነቢያትና መልአክቶች ሃይማኖት ነው።

እስላም አላህ ለመላው የሰው ልጅ ያስተላለፍው ዩኒቨርሳል ሃይማኖት ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{قَالَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبِتَّيْرِ الْمُخْبِتِينَ} [الحج: ٢٤]

«አምላካችሁም አንድ አምላክ ብቻ ነው፤ ለርሱም ብቻ ታዘዙ፤ ለአላህ ተዋራጆችንም አብስራቸው።» [አል ሐጅ: 34]

እስላም የሁሉም ነቢያትና መልአክቶችም ሃይማኖት ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{قُولُوا عَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} [البقرة: 136]

«በአላህና ወደኛ በተወረደው (ቁርኣን)፤ ወደ ኢብራሂምም፤ ወደ እስማኢልና ወደ ኢስሐቅም፤ ወደ ያዕቆብና ወደ ነገዶቹም በተወረደው፤ በዚያም ሙሉና ዒሳ በተሰጡት፤ በዚያም ነቢያት ሁሉ ከጌታቸው በተሰጡት፤ ከነርሱ በአንድም መካከል የማንለይ ስንኾን አመንን፤ እኛም ለርሱ (ለአላህ) ታዛዦች ነን በሉ።» [አል በቀራህ: 136]

ሁሉም የአላህ መልአክቶች አምነውበታል፤ ለአላህ (ሱ.ወ.) መስለማቸውንም አውጀው ወደርሱ እንዲመጡም ለሌሎች ጥሪ አድርገዋል። አላህ (ሱ.ወ.) ነቢዩ ኑሕን ﷺ አስመልክቶ እንዲህ ብሏል፦

{وَأَنزِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كِبُرُ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَامْرَأَتِي أَن أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ} [يونس: ٧١-٧٢]

«የኑሕንም ወሬ በነሱ ላይ አንብብላቸው፤ ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ ሕዝቦቹ ሆይ! በናንተ ውስጥ ብዙን ጊዜ መቆየቱ በአላህም ታምራት ማስታወሱ በናንተ ላይ የከበደ ቢኾን፤ በአላህ ላይ ተጠግቻለሁ፤ ነገራችሁንም ከምታጋሩዋቸው (ጣዖታት) ጋር ኾናችሁ ቁረጡ፤ ከዚያም ነገራችሁ በናንተ ላይ ድብቅ አይኹን (ግለጽት)፤ ከዚያም (የሻችሁትን) ወደኔ አድርሱ፤ ጊዜም አትስጡኝ (ከምንም አልቆጥራችሁም)፡፡» [ዩኑስ:71-72]

ነቢዩ ኢብራሂምን ﷺ አስመልክቶም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ} [البقرة: 131]

«ጌታው ለርሱ ታዘዝ [ስለም] ባለው ጊዜ (መረጠው)፤ ለዓለማት ጌታ ታዘዝኩ [ስለምኩ] አለ፡፡» [አልባቃራህ:131]

ኢብራሂምም ﷺ ልጆቻቸውንና ዝርዮቻቸውን ከርሳቸው በኋላም እስላምን እንዲከተሉ አዘዋል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَبْنَى إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ} [البقرة: 132-133]

«በርሷም (በሕግጋቱ) ኢብራሂም ልጆቹን አዘዘ፤ ያዕቆብም፤ (እንደዚሁ አዘዘ)፤ ልጆቹ ሆይ! አላህ ለናንተ ሃይማኖትን መረጠ፤ ስለዚህ እናንተ መስሊሞች ኾናችሁ እንጂ አትሙቱ (አላቸው)፡፡ ያዕቆብን ሞት በመጣበት ጊዜ፤ ለልጆቹ ከኔ በኋላ ማንን ትግግላችሁ? ባለ ጊዜ፤ ቀራቢዎች ነበራችሁን? (እነርሱም) አምላክህንና የአባቶችህን፤ የኢብራሂምን፤ የአስማኢልንና የአስሐቅንም አምላክ፤ አንድ የኾነውን አምላክ፤ እኛ ለርሱ ፍጹም ታዛዦች [መስሊሞች] ኾንን እናመልካለን አለ፡፡» [አልባቃራህ:132-133]

ስለ ነቢዩ ሙሳም ﷺ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَقَالَ مُوسَىٰ يَتَقَوْمُ إِن كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ} [يونس: 84]

«ሙሳም አለ፦ ሕዝቦቼ ሆይ! በአላህ አምናችሁ እንደኾን፤ በርሱ ላይ ተጠጉ፤ ታዛዦች [መስሊሞች] እንደ ኾናችሁ (አላህ ላይ ትመካላችሁ)፡፡» [ዩኑስ:84]

የአልመሲሕ ዒሳን ﷺ ዜና አስመልክቶም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَاِذْ أُوحِيَٰتُ إِلَىٰ الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرُسُلِي قَالُوا ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} [المائدة: 111]

«ወደ ሐዋርያትም በኔና በመልክተኛዬ እመኑ፤ በማለት ባዘዝኩ ጊዜ፤ (አስታውስ)፤ አመንን፤ እኛም መስሊሞች መኾናችንን፤ መስክር አለ፡፡» [አልማእዳህ:111]

እስላም ነቢዩና መልክተኛው ሙሐመድ ﷺ ይዘው የመጡትና ለመላው የሰው ዘር የተላለፈ፤ አላህ (ሱ.ወ.) ለባሮቹ ምሉእ አድርጎት ከሃይማኖት በኩል የወደደላቸው የመጨረሻውና የመደምደሚያው መለኮታዊ መልክት (መገለጥ) ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} [المائدة: 3]

«ዛሬ ሃይማኖታችሁን ለናንተ ሞላሁላችሁ፡፡ ጸጋዬንም በናንተ ላይ ፈጽምኩ፡፡ ለናንተም እስላምን ከሃይማኖት በኩል ወደድኩ፡፡» [አል ማእዳህ:3]

በዚህ ክቡር ቁርአናዊ አንቀጽ ውስጥ አላህ (ሱ.ወ.) ለመላው የሰው ልጅ ከሃይማኖት በኩል እስላምን የወደደላቸውና ፈጽሞ የማይጠላው መሆኑን ተናግሯል፡፡ እውነተኛው ሃይማኖት እርሱ ብቻ መሆኑንና ከርሱ በስተቀር ከማንም ሰው ሌላ ሃይማኖት ተቀባይነት እንደሌለውም አውጇል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ} [آل عمران: 19]

«አላህ ዘንድ (የተወደደ) ሃይማኖት እስላም ብቻ ነው፡፡» [አል. ዒምራን:19]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦ {وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ} [آل عمران: 85]

«ከእስላም ሌላ ሃይማኖትን የሚፈልግ ሰው፤ ፈጽሞ ከርሱ ተቀባይ የለውም፤ እርሱም በመጨረሻቱ ዓለም ከከላሪዎቹ ነው፡፡» [አል. ዒምራን:85]

አላህ (ሱ.ወ.) በመጀመሪያው አንቀጽ ውስጥ እርሱ ዘንድ ተቀባይነት ያለው ሃይማኖት እስላም ብቻ መሆኑን ሲያረጋግጥ፤ በሁለተኛው አንቀጽ ውስጥ ደግሞ

አእስላም ውጭ ከማንም ሌላ ሃይማኖትን እንደማይቀበልና ከሞት በኋላ መድሀን የሚያገኙት የመታደል ባለቤቶች መስሊሞች ብቻ መሆናቸውን፤ መስሊሞች ሳይሆኑ የሚሞቱ ሁሉ በወዲያኛው ሕይወት በእሳተ ገሀነም የሚቀጡ ከሳሪዎች መሆናቸውንም አስታውቋል። ነቢያት ሁሉ ለአላህ የሰለሙና የተገዙ መስሊሞች መሆናቸውና ለአላህ ሰልመው ለርሱ ከማይገዙት ነጻ መሆናቸውን ያወጁትም ለዚህ ነው። መዳንንና መታደልን የፈለገና እውነተኛው የሙሳና የዒሳ (عليه السلام) ተከታይ ይሆን ዘንድ የወደደ ይሁዲና ክርስቲያን ሁሉ፤ ሙሳ ዒሳ፤ ሙሐመድና ﷺ ሁሉም የአላህ መልክተኞች መስሊሞችና ለአእስላም ጥሪ ያደረጉ በመሆናቸው፤ የመጨረሻውን የአእስላም መልክተኛ ሙሐመድን መከተል ይኖርበታል። እስላም የሁሉም ነቢያትና መልክተኞች ሃይማኖት በመሆኑ ከመደምደሚያቸው ከሙሐመድ ﷺ መላክ በኋላ ለኖረ ማንኛውም ሰው እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሙሐመድን አምኖ በመቀበል ካልተከተላቸውና በቁርኣን ካልተመራ በስተቀር ለአላህ ተገዥ መስሊም ነኝ ብሎ ራሱን ሊጠራ አይችልም። ይህን በማስመልከት የአላህ መልክተኛ ﷺ እንዲህ ብለዋል፦ «ነፍሴ በእጁ በሆነችው [አላህ] እምላለሁ፤ ከዚህ ሕዝብ (ኡምማ) ውስጥ ስለኔ የሰማና በተላከበት ነገር ሳያምን የሞተ ማንኛውም ይሁዲ ይሁን ክርስቲያን (ዕጣ ፈንታው) ከእሳት ሰዎች አንዱ መሆን ብቻ ነው።» [በመስሊም የተዘገበ]

የዘላለማዊው መልክት ምሉእነት፦

አላህ (ሱ.ወ.) በመልክተኛ በሙሐመድ ﷺ አማካይነት ለመላው የሰው ልጆች ያስተላለፈው ይህ እስላም በአንድ አላህ ብቻ የማመን የተውሐድ ሃይማኖት ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦
 {هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾}

[غافر: ٦٥-٦٦]

«ብታጋራ ሥራህ በእርግጥ ይታበሳል፤ በእርግጥም ከከሐዲዎቹ ትኾናለህ ማለት ወደ አንተም ወደዚያም ካንተ በፊት ወደነበሩት በእርግጥ ተወርዷል። እርሱ ብቻ (ሁል ጊዜ) ሕያው ነው፤ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፤ ሃይማኖትንም ለርሱ ያጠራችሁ ስትኾኑ፤ ምስጋና ለዓለማት ጌታ ለአላህ ይኹን፤ የምትሉ ኾናችሁ ተገዙት። እኔ ከጌታዬ አስረጃዎች በመጡልኝ ጊዜ፤ እነዚያን ከአላህ ሌላ የምትግዝዎቸውን እንዳልገዛ ተከልክያለሁ፤ ለዓለማት ጌታም እንድንገዛ [እንድንሰልም] ታዝዣለሁ በላቸው።» [አልሙኤዛን: 65-66]

እስላም አለአላህ (ሱ.ወ.) ብቻ ሃይማኖትን ፍጹም አድርጎ ማጥራት ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ ۖ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴿٢﴾}

[يوسف: ٣٩-٤٠]

«የተለያዩ (ከብር ከወርቅ ከእንጨት የተሠሩ) አምላኮች ይሻላሉን ወይስ አሸናፊው አንዱ አላህ? ከርሱ ሌላ እናንተና አባቶቻችሁ (አማልክት ብላችሁ) የጠራችኋቸውን ስሞች እንጅ አትግዝዙም፤ አላህ በርሷ ምንም አስረጅ አላወረደም፤ ፍርዱ የአላህ እንጅ የሌላ አይደለም፤ እርሱን እንጅ ሌላን እንዳትግዝዙ አሟል፤ ይህ ትክክለኛው ሃይማኖት ነው፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም።» [ዩሱፍ: 39-40]

እስላም በእውነታውና በጠራ ይዘቱ ቢቀርብለት የሰው ልጅ ተፈጥሮ የሚታዘዝለትና የሚቀበለው የአስተዋይ ሚዘናዊ አእምሮ ሃይማኖት ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١﴾}

[يوسف: ٤٠]

«ይህ ትክክለኛው ሃይማኖት ነው፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም።» [ዩሱፍ: 40]

የማስረጃ የአስረጅና የማሳመኛ ነጥብ የአቀራረብ ስልት ያለው ሃይማኖትም

ገሩ እስላም

«የታላቁ እስላም ገርነት ከፍጹማዊው ተውሐድ የመጣ ነው፤ በዚህ ገርነት ውስጥም የእስላም የጥንካሬ ምስጢር ይገኛል። እስላምን መረዳት በጣም ቀላል ሲሆን ሃይማኖቱ በሌሎች ሃይማኖቶች ውስጥ ከምናያቸውና ሚዘናዊ አእምሮ ከማይቀበላቸው እርስበርስ ከሚጣረሱ ነገሮችና ከውስብስብ ድብቅ ምስጢራትም የጠራ ነው። አንድ ብቸኛ አምላክ መኖሩን ከሚናገረውና ሰዎች ሁሉ አላህ ፊት እኩል ናቸው፤ ከሚለው የእስላም መሰረታዊ መርህ ይበልጥ ግልጽ የሆነ ነገር የለም።»

ጎስታፍ ሎቦን
 ፈረንሳዊ ታሪክ ጸሐፊ

https://www.path-2-happiness.com/am

ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ [النمل: 64]}

«እውነተኞች እንደ ኾናችሁ፤ አስረጃችሁን አምጡ በላቸው።» [አልነምል፡64]

የአፎይታ፣ የመታደል፣ የደስተኝነትና የመረጋጋት ሃይማኖትም ነው።

{أَمِنْ عَمَلٍ صَالِحٍ مَن ذَكَرَ أَوْ أُنْثِيَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ﴿٩٧﴾ [النحل: 97]}

«ከወንድ ወይም ከሴት፤ እርሱ አማኝ ኾኖ በጎን የሠራ፤ መልካም ኑሮን በእርግጥ እናናረዋለን፤ ይሠራትም ከነበሩት ነገር በመልካሙ ምንዳቸውን እንመነዳቸዋለን።» [አል ነሐል፡97]

መሐመድ ﷺ ከአላህ (ሱ.ወ.) ተልከው ይዘውት በመጡት ሃይማኖት መልካም የሆኑ ነገሮች ሁሉ የተፈቀዱበት፣ ጎጂ የሆኑ እኩይ ነገሮች ሁሉ የተከለከሉበት፣ በበጎና ሰናይ ተግባራት ሁሉ የሚያዝ፤ ከእኩይና ክፉ ሥራዎች ሁሉ የሚከለክል ሃይማኖት ነው። ገርና ቀላል የሆነ፤ አስቸጋሪ ነገር የሌለበት፤ መሸከምና መወጣት የማይችሉትን ኃላፊነት በሰዎች ጫንቃ ላይ የማይጥል ምቹ ሃይማኖት ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَإِنَّهُمْ فَلَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ [الأعراف: 157]}

«ለነዚያ፣ ያንን እነሱ ዘንድ በተውራትና በኢንጂል ተጽፎ የሚያገኙትን፣ የማይጽፍና የማያነብ ነቢይ የኾነውን መልክተኛ የሚከተሉ ለኾኑት፣ (በእርግጥ እጽፋታለሁ)፤ በበጎ ሥራ ያሳቸዋል፤ ከክፉም ነገር ይከለክላቸዋል፤ መልካም ነገሮችንም ለነርሱ ይፈቅድላቸዋል፤ መጥፎ ነገሮችንም በነሱ ላይ እርም ያደርግላቸዋል። ከነሱም ላይ ሸክማቸውንና እነዚያንም በነሱ ላይ የነበሩትን እንዳይሰሩ (ከባድ ሕግጋቶች) ያነሳላቸዋል፤ እነዚያም በርሱ

ተገዥነት ለአላህ ብቻ ነው

«የእስላም የተውሐድ ሥርዓት ቆም ብዬ ብዙ እንዳስተነትነው አድርገኛል። ከእስላም አበይተ ገጽታዎች ዋነኛው እርሱ ነው። ተውሐዱ ለአንድ አላህ ብቻ እንጂ ለማንም ሰብአዊ ፍጡር ተገዥ እንዳልሆን ያደርገኛል። ሰውን ነጻ አድርጎ ለሌ ማንም ሰብአዊ ፍጡር እንዳያገበድድ ያደርገዋል። እውነተኛው ነጻነትም ይኸ ነው፤ ተገዥነት ለአንድ አላህ ብቻ ነው።»

ኢብራሂም ኸሊል ግብጻዊ ሰባኪ ቄስ

ያመኑ፤ ያከበሩትም፤ የረዱትም፤ ያንንም ክርሱ ጋር የተወረደውን ብርሃን የተከተሉ፤ እነዚያ እነሱ የሚደኑ ናቸው።» [አል አዕራፍ፡157]

እስላም ለሁሉም ዘመንና በየትኛውም ስፍራ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ገርና ምቹ የሆነ የተሟላ ሃይማኖት ሲሆን፤ የሰው ልጆች ለዚህች ዓለም ሕይወታቸውና ለመጪው ዘላለማዊ ሕይወታቸው የሚያስፈልጓቸውን መንፈሳዊና ቁሳዊ ነገሮች ሁሉ ያካተተ እምነት ነው።

የመታደል፣ የደስተኝነትና የሕሊና ዕረፍት መንገድ ነው። የዕውቀትና የስልጣኔ፣ የፍትሕና የደንገነት፣ የክብርና የነጻነት፣ የሁሉም በጎና ሰናይ ነገሮች ጎደና ነው። ምንኛ ምሉእ ምንኛ ድንቅ ሃይማኖት!! በጎ ሠሪ ሆኖ ራሱን ለአላህ (ሱ.ወ.) ተገዥ አድርጎ ፈልጎና ወስኖ ከሰለመ ሰው ይበልጥ ያማረ ማን አለና? አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦ {وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ [النساء: 125]}

«እርሱም መልካም ሠሪ ኾኖ ፊቱን ለአላህ ከሰጠና የኢብራሂምንም መንገድ ቀጥተኛ ሲኾን፤ ከተከተለ ሰው፤ ይበልጥ ሃይማኖቱ ያማረ ማነው? አላህም ኢብራሂምን ፍጹም ወዳጅ አድርጎ ያዘው።» [አልኒሳእ፡125]

ይህ ካንተ ከራስህ ይበልጥ ለአንተ አሳቢና ርህሩህ ከሆነው ከፈጣሪ አምልክህ የተላለፈልህ ጥሪ ነው። ከጨለማ ወደ ብርሃን ትወጣ ዘንድ የቀረበልህ ጥሪ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْاْ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْاْ فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ [آل عمران: 64]}

«የመጽሐፉ ባለቤቶች ሆይ! በኛና በናንተ መካከል ትክክል ወደኾነች ቃል ኑ፤ (እርሷም) አላህን እንጅ ሌላን ላንገዛ፤ በርሱም ምንንም ላናጋራ፤ ከፊላችንም ከፊሉን ከአላህ ሌላ አማልክት አድርጎ ላይይዝ ነው፤ በላቸው። እምቢ ቢሉም፦

ሃይማኖትና ዓለማዊ ሕይወትን በጥምረት

«ይህ ወደር የሌለው የሃይማኖታዊና ዓለማዊ ተጽእኖ ፈጣሪነት ልዩ ውሕደት፤ በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ልዩና ታላቁ ተጽእኖ ፈጣሪ ግለሰብ ተደርጎ እንዲወሰድ ያደርገዋል።»

ማይክል ሃርት
አሜሪካዊ ጸሐፊ

ለምን አንሆንም?!

«እስላም ይኸ ከሆነ፤ ሁላችንም መብሊጥች ለምን አንሆንም?!»

ጎቱ
ጀርመናዊ የስነጽሑፍ ሰው

https://www.path-2-happiness.com/am

እኛ ሙስሊሞች መኾናችንን መስክሩ በሏቸው፡፡[አሊ. ዒምራን:64]

ራሱን ለአላህ (ሱ.ወ.) ተገዥ አድርጎ ለርሱ ከተመራ ሰው በተቃራኒ ደግሞ፤ ለዚህ ሃይማኖት ትክክለኛነትና እውነተኛነት አረጋጋጭና አስረጅ የሆኑ ታምራትና ምልክቶች እየጎረፉለት አላህ ያነጸበትን ንጹሕ ተፈጥሮ በክህደትና በማስተባበል መጋረጃ ሽፍኖ፤ ተውሐድን በመጸረር በአላህ ማጋራትን (ሽርክን)፤ ከእውነት ብርሃን፤ ከእርግጠኝነትና ከቅን መመሪያ ይልቅ ተረትና ቅገርትን ለራሱ የመረጠ ሌላ ሰው እናገኛለን፡፡

ለአንድ አላህ ብቻ አገልጋይ ከመሆን ይልቅ ቀላውስትና ካህናትን ለመሳሰሉ መሰሉ ለሆኑ ሰብአዊ ፍጡራንና ለመልክተኞችም ጭምር ራሱን ተገዥ ባሪያ ያደረገ ሰው፤ ንጹሕ ተፈጥሮውን በክሏል፡፡ ሰብአዊ አእምሮውን አውልቆ አስቀምጧል፡፡ የጠራ ተፈጥሮውን ወደ ጎን ብሎ ለስሜታዊ ዝንባሌዎችና ለተለያዩ ውዥንብሮች ተገዥ ሆኗል፤ የሚወለድ ሕጻን ሁሉ የሚወለደው በተፈጥሮው እስላምን ይዞ ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{فَظَرَّ النَّاسُ عَلَيَّهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} [الروم: 30]

«የአላህን ፍጥረት ያችን አላህ ሰዎችን በርስዋ ላይ የፈጠረባትን (ሃይማኖት-ያዙዋት)፤ የአላህን ፍጥረት መለወጥ የለም፤ ይህ ቀጥተኛ ሃይማኖት ነው፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም፡፡» [አል ፋም:30]

አሁን አንባቢ ራሱ በአላህ ያስተባበለ ሰው የተዘፈቀበትን የከፋ ጥመትና ግልጥ ማፈንገጥ መገመት ይችላል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا} [فاطر: 29]

«እርሱ ያ በምድር ውስጥ ምትኮች ያደረጋችሁ ነው፤ የካደም ሰው ክሕደቱ በርሱው ላይ ብቻ ነው፤ ከሐዲዎችንም ክሕደታቸው ከጌታቸው ዘንድ መጠላትን እንጂ ሌላ አይጨምርላቸውም፤ ከሐዲዎችንም ክሕደታቸው ኪላራን እንጂ አይጨምርላቸውም፡፡» [ፋጢር:39]

ሙሐመድ በመልክቱ ላይ ያለው መተማመን

«የነቢዩ ደብዳቤዎች የደረሳቸው ነገስታትና ገዥዎች፤ እንዲታዘቡት ጥሪ በሚያደርግላቸው በዚህ ተራ ሰው ምናልባት ተገርመው ሊሆን ይችላል፡፡ እነዚህን ደብዳቤዎች መላክ ግን ሙሐመድ በራሱና በመልክቱ ላይ ያለው መተማመንና ጽናት ምን ያህል እንደነበረ ያሳያል፡፡ በዚህ መተማመንና በዚህ ጽኑ እምነት ለሕዝቦቹ የጥንካሬ፤ የልዕልና እና የእምቢ ባይነት ምክንያትና መረማመጃዎችን አመቻችቶላቸዋል፡፡ ከምድረበዳ ነዋሪነት በዘመኑ ይታወቅ ከነበረው ዓለም የግማሹ ገዥ ጌቶች ወደ መሆን አሸጋገሯቸዋል፡፡ ሙሐመድ የሞተው እርስበርስ ሲናቆሩ የኖሩትን የዐረብ ነገዶች ቀናኢነትና ወኔ ከውስጡ የሚደፍቅ አንድ ሕዝብ (ሉምማ) ካደረገ በኋላ ነበር፡፡»

ጀዋር ላል ኔህሩ
የመጀመሪያው የሕንድ ጠቅላይ ሚኒስትር

የዚህ የመልክተ እስላም መሰረቶች ምንጮችና ልዩ ባሕርያት ምንድን ናቸው?

የሕግና ድንጋጌ አወጣጥ መሰረቶች

እስላማዊው ሽሪዓ ለሰው ልጆች ሁሉ በየትኛውም ዘመንና ስፍራ ተስማሚ እንዲሆን የሚያደርጉት መሰረቶችና መደላድሎች አሉት፡፡ ከነዚህም መካከል የሚከተሉትን እናገኛለን፡-

አንደኛ - ገርነትና ችግር አስወጋጅነት፡-

ሁሉም ሽሪዓዊ ግዴታዎች ኃላፊነቱ ከሚመለከታቸው ሰዎች አቅምና ችሎታ በላይ የሚሆኑ አይደሉም፡፡ ሃይማኖቱ ገር በመሆኑ ከተለመዱ ሥራዎች ተለይተው ለአፈጻጸም አስቸጋሪ የሆኑ ነገሮች የሉበትም፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ} [البقرة: 185]

«አላህ በናንተ ገሩን (ነገር) ይሻል፤ በናንተም ችግሩን አይሻም፤» [አልበቀራህ:185]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا} [النساء: 28]

«አላህ ከናንተ ሊያቃልልላችሁ ይሻል፡፡ ሰውም ደካማ ኾኖ ተፈጠረ፡፡» [አልኒሳ:28]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} [البقرة: 286]

«አላህ ነፍስን ከችሎታዋ በላይ አያስገድድም፤» [አልበቀራህ:185]

የሙሐመድ ነቢይነት መልክት

«ሙሐመድ በዐረባዊው ማስበረሰባዊ አካባቢ የሚከተሉትን ሁለት ገጽታዎች በማስፈን ተልእኮውን እውን ለማድረግ ነው ሕይወቱን የሰጠው፡፡ እነሱም፡- ሃይማኖታዊ ፍካሬን በተውሐድ ላይ የማነጻና አስተዳደርን በተመለከተ ሕግና ሥርዓትን የማስፈን ገጽታዎች ናቸው፡፡ ምስጋና ተውሐድና የአስፈጻሚ ስልጣንን አጣምሮ ለያዘው የእስላም አጠቃላይ ሥርዓት ይሁንና ይህ በተግባር ተፈጽሟል፡፡ በዚህም ምክንያት እስላም ዐረቦችን ከማይም ሕዝብነት ወደ ስልጡን ሕዝብነት ያሸጋገረ ወደፊት የሚፈናጠር ኃያል ጥንካሬ ሊያገኝ ችሏል፡፡»

አርፍልድ ቶዊንቢ
እንግሊዛዊ ታሪክ ጸሐፊ

https://www.path-2-happiness.com/am

ከዓለሽ (ፈ.ዐ.) በተላለፈው መሰረት ፦ «ነቢዩ 彡 ሁለት አማራጮች ሲቀርብላቸው ኃጢአት እስከሌለበት ድረስ ቀለል ያለውን እንጅ አይመርጡም ነበር፤ ኃጢአት ካለበት ግን ከማንም በላይ ክርሱ ይርቁ ነበር። በአላህ እምላለሁ፤ የአላህ ሕግ ተጥሶ የሚበቀሉ እስካልሆነ ድረስ በምንም ነገር ራሳቸውን በተመለከተ ማንንም ሰው ተበቅለው አያውቁም።»

[በቡኻሪ የተዘገበ]

ከእስላማዊ ሕግ ችግር ማስወገጃና ገርነት ገጽታዎች አንዱ ድካምና አታካችነት ሳይኖርበት አማኑ ግዴታዎቹን በቀላሉ ይወጣ ዘንድ ግዴታዎቹ ገርና ቀላል መሆናቸው አንዱ ነው። አድካሚነትና አስጨናቂነት አለመኖሩን ሲገልጽ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ} [الحج: ٧٨]

« በ ና ን ተ ም ላይ በሃይማኖቱ ውስጥ ምንም ችግር አላደረገባችሁም፤ » [አልሐጅ: 78]

የታዘዙ ግዴታዎች ዓላማቸው በዚህች ሕይወትና በወዲያኛው ዓለም ሕይወት ሰውን ወደ መታደልና ወደ ደስተኝነት ሕይወት ማድረስ እንደ መሆኑ ፤ ሕግ ጋቱ የመጡት የሰው ልጅ ተፈጥሮ ሊሸመውና በቀላሉ ሊወጣው በሚችለው ተገቢ

ጽኑ መሰረት ያለው እምነት

«በአምስቱ የእስላም ማእዘኖች ውስጥ ሙስሊም ያልሆነን ሰው የሚያስበረግግ አንድም ነገር የለም። ከነዚህ ግዴታዎች ቅለትና ክቁጥራቸው ማነስ ጋር የእስላምን እምነት በያንዳንዱ ሙስሊም ውስጥ ለማጽናት የሚያስችል አንዳች ማሻያ ማድረግ አስፈላጊ አልነበረም። የእስላማዊ ዐቂዳ ተግባራዊ እሴት ከጥንካሬው፤ ከጽናቱና ከስርጭቱ የሚመነጭ የራሱ ውስጣዊ ማስረጃ አለው።»

ጆርጅ ሳርቶን
በዋሽንግተንና በሃርቫርድ
ዩኒቨርሲቲዎች ሌክቸረር

ቅድሚያ ለሃይማኖት

«የሙስሊሞች ስነምግባራዊ መርሆዎች፤ ሕጋቸው፤ መንግስታቸው፤ ሁሉም በሃይማኖት መሰረት ላይ የቆሙ ነበሩ። እስላም ከሃይማኖቶች ሁሉ እጅግ ቀላሉና ግልጹ ሃይማኖት ነው። መሰረቱም ከአላህ በስተቀር ሌላ አምላክ አለመኖሩንና ሙሐመድ የአላህ መልክተኛ መሆናቸውን መመስከር ነው።»

ዎል ዲዮራንት
አሜሪካዊ ደራሲ

ተመጣጣኝ ሁኔታ ብቻ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَسْأَلُوْا عَنۢ شَآئِءٍ اِنْ تُبَدِّلَ لَكُمْ سُوۡرَتُكُمْ وَاِنْ تَسْأَلُوْا عَنْهَا حِيۡنَ يُنۡزَلُ الْفُرۡقَانُ تُبَدِّلُ لَكُمْ عَقَاۗلَهُۥ عَنۡهَا وَاَللّٰهُ عَلۡمُ غُفُوۡرٍ حَلِيۡمٍ} [المائدة: ١٠١-١٠٢]

«እላንተ ያመናችሁ ሆይ! ለናንተ ቢገለጹ ከሚያስከፏችሁ ነገሮች አትጠይቁ፤ ቁርኣንም በሚወርድበት ጊዜ ክርሷ ብትጠይቁ፤ ለናንተ ትገለጻለች፤ ክርሷ (ካለፈው ጥያቄያችሁ) አላህ ይቅርታ አደረገ፤ አላህም መሐሪ ታጋሽ ነው። ከናንተም በፊት ሕዝቦች በእርግጥ ጠየቁት፤ ከዚያም በርሷ (ምክንያት) ከሐዲዎች ኾኑ።» [አልማእዳህ: 101-102]

ሁለተኛ - የሰው ልጆችን ጥቅሞች ግንዛቤ ውስጥ ማስገባቱ፦

የእስላምን ሽሪዓዊ ድንጋጌዎች ተከታትሎ ያስተዋለ ሰው፤ ዓላማቸው የሰው ልጆችን ጥቅምና ቅን ፍላጎቶች በግልም ሆነ በጋራ በሁሉም ዘመንና ስፍራ እውን የሚያደርግ፤ በዚህ ዓለምና በወዲያው ዓለም ሕይወቱ መጥፎና እኩይ የሆነውን ሁሉ የሚያስወግድ መሆኑን ይገነዘባል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِيْنَ} [الأنبياء: ١٠٧]

https://www.path-2-happiness.com/am

«(መሐመድ ሆይ!) ለዓለማትም እዝነት አድርገን እንጅ አልላክንም፡፡»[አል አንቢያ:107]

የነቢዩ መሐመድ ﷺ መላክ የሰው ልጆችን ጥቅሞች እውን ለማድረግ የታቀደ እዝነትና ጸጋ ሲሆን፤ይህ ባይኖር ኖሮ ነቢዩ ﷺ በእዝነትና በርህራሄነት ባልተገለጹ ነበር፡፡ ከአላህ የታዘዙ ግዴታዎች ሁሉ መነሻና መድረሻቸው የሰው ልጆች መንፈሳዊና ቁሳዊ ጥቅሞች ናቸው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) ከባሮቹ ምንም የማይፈልግ በራሱ የተብቃቃ ጌታ ነውና የሰዎች በጎ ሥራ አይጠቅመውም፤ክፉ ሥራቸውም አይጎዳውም፡፡ የሽሪዓ ሕጉም በጥቅሉ ፍትሕ ነው፤በጥቅሉ እዝነትና ርህራሄ ነው፤በጥቅሉ ጠቀሜታ ነው፤በጥቅሉ ጥበብ ነው፡፡ ከፍትሕ ወደ ግፍ፤ከእዝነት ወደ ጭካኔ፤ከጥቅም ወደ ጉዳት፤ከጥበብ ወደ ከንቱነት የወጣ ነገር ሁሉ የሽሪዓው አካል አይደለም፡፡

ሦስተኛ - በሁሉም መልኩ ፍትሕን እውን ማድረግ፦

ፍትሕን እውን ማድረግና ማጽናትን መሰረታዊ አጠቃላይ መርሕ የሚያደርጉ ቁርአናዊ አንቀጾች በርካታ ናቸው፡፡ አንዳንዶቹ ለፍርድ ማስተካከልና ለፍትሕ ማስፈን ጥሪ የሚያደርጉ ሲሆኑ፤ሌሎቹ ደግሞ በተቃራኒ ወገን ላይ እንኳ ቢሆን ግፍና በደልን መፈጸም የሚያጥላሉና የሚያወግዙ ናቸው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَحْرَمَنَّكُمْ شَتَائِنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾}

«እላንተ ያመናችሁ ሆይ! ለአላህ ቀጥተኞች፤በትክክል መስካሪዎች ሆኑ፤ሕዝቦችንም መጥላት፤ባለማስተካከል ላይ አይገፋፋችሁ፤አስተካክሉ፤(ማስተካከል) ለአላህ ፍራቻ የቀረበ ነው፡፡ አላህንም ፍሩ፡፡ አላህ በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው፡፡»[አልማአዳህ:8]

አራተኛ - አጠቃላይነትና አንዱ ሌላውን የሚያሟላ መሆኑ፦

የአንድን ሃይማኖትና መልክት ትክክለኛነት ከሚያመለክቱ አበይተ ነገሮች አንዱ የተለየ የአጠቃላይነትና አንዱ ሌላውን የሚያሟላበት ልዩ መለያ ያለው መሆኑ ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

እስላም . . ሰላምና አማን ነው
«አይሁዶች በእስላም ሰንደቅ ስር ከጭቆና እና ከጥቃት ተጠብቀው ፍትሕን አግኝተዋል፡፡ ለበርካታ ምእተ ዓመታትም በመልካም አያያዝ የብልጽግና ኑሮ መርተዋል፡፡»
ነሲም ሱሳ
ዕራቃዊ ይሁዲ ሌክቸረር

{مَا قَرَرْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ} [الأنعام: 38]
«በመጽሐፉ ውስጥ ምንም ነገር [ሳንገልጽ] አልተውንም፡፡»[አል አንዓም:38]
በተጨማሪም እንዲህ ብሏል፦

{وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾}

«መጽሐፉንም፤ለሁሉ ነገር አብራሪ፤መሪም እዝነትም፤ለመስላሞችም አብላሪ ሾኖ ባንተ ላይ አወረድነው፡፡»[አል ነሕል:89]
ይህ አጠቃላይነት በዐቂዳው (በእምነት)፤በአመለካከት፤በዕባዳ (አምልኮተ አላህ) እና በጽድቅ ሥራ፤በስነምግባርና በሰናይ ተግባራት፤በሕግ አወጣጥ፤በቅንብርና በአገዛዝ ሥርዓት፤በሁሉም የሕይወት ፈርጆች ውስጥ የሚንጸባረቅ ነው፡፡

አምስተኛ - ተመጣጣኝነት ሚዘናዊነትና መካከለኛነት፦

የእስላም ሃይማኖት የተመጣጣኝነት የሚዘናዊነትና የመካከለኛነት ሃይማኖት ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا} [البقرة: 143]
«እንደዚሁም (እንደ መራናችሁ) . . ምርጥና ሚዘናዊ ሕዝቦች (ሕመት) አደረግናችሁ፡፡»[አል በቀራህ:143]

በሕግጋቱና በሥርዓቱ ውስጥ ያለው ማንኛውም ነገር በተራቀቀ ሚዘናዊነት የተዘጋጀ ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾}

«ሰማይንም አንናት፤ ትክክለኛነትንም [ፍትሐዊነትንም] ደነገገ፡፡» [አልረሕማን:7]

አላህ (ሱ.ወ.) መስሊሞችን በሁሉም ነገር ሚዘናዊ እንዲሆኑ ያዘዘ ሲሆን ከዚህ ውስጥ የሚከተለውን የአላህ (ሱ.ወ.) ቃል እናገኛለን፦

{وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا} [الفرقان: 67]

«እነዚያም፤ በለገሱ ጊዜ የ ማ ያ ባ ክ ኑ ት ፣ የ ማ ይ ቆ ጥ ቡ ት ም ናቸው፤ በዚህም መካከል (ልግስናቸው) ትክክለኛ [ሚዛናዊ] የሆነ ነው፡፡» [አልፋርቃን: 67]

ነቢዩም ﷺ ማክረርንና ጫፍ ረጋጭነትን ሲከለክሉ እንዲህ ብለዋል፦ «በሃይማኖት ጉዳይ ከልክ አልፎ ከማክረር ራቁ፤ ከናንተ በፊት የነበሩትን ያጠፋው ከልክ ያለፈ አክራሪነት ነውና፡፡» ለተመጣጣኝነትና ለሚዘናዊነት ሲያዙም ነቢዩ ﷺ እንዲህ ብለዋል፦ «ለጌታህ መፈጸም ያለበት ግዴታ አለብህ፤ ለገዛ ራስህም መፈጸም ያለበት ግዴታ አለብህ፤ ለባለቤትህም መፈጸም ያለበት ግዴታ አለብህ፤ እናም ለሁሉም ተገቢና ተመጣጣኝ መብቱን ስጥ፡፡»

የእስላማዊ ድንጋጌ መለያ ባሕርያት

አንደኛ - የምንጩ መለኮታዊነት፦

የእስላማዊው ሃይማኖት ምንጭ ሰዎችንና ፍጥረተ ዓለሙን በመላ የፈጠረው ኃይል ፈጣሪ አምላክ ነው፡፡ የመሰረቱና የምንጩ መለኮታዊ መሆን ብዙ መለያ ባሕርያትን የሚያሰጠው ሲሆን፤ ከነዚህ መካከል አላህ (ሱ.ወ.) ፈጣሪና መጋቢ አምላክ መሆኑ፤ ሕግ የመስጠትና የመደንገግ መብት የርሱ ብቻ መሆኑ ይገኙበታል፡፡ ነቢያትና መልአክተኞች ተከታዮቻቸውም ሕግ ማውጣትንና መደንገግን ለአላህ (ሱ.ወ.) ብቻ የተሰጠ መብት ያደርጉ የነበረ ሲሆን ከርሱ ውጭ ያለውን ሁሉ ውድቅ ያደርጉ ነበር፡፡ ሽሪዓውን አስመልክቶ የነቢዮቹና የመልአክተኞቹ መደምደሚያ ያሉትን ሲያወሳ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ} [الأحقاف: 9]

«ከመልአክተኞች ብጢ የሌለኝ አይደለሁም፤ በኔም በናንተም ምን እንደሚሠራም አላውቅም፤ ወደኔ የሚወረደውን እንጅ ሌላን አልከተልም፤ እኔም ግልጽ አስፈራሪ [አስጠንቃቂ] እንጅ ሌላ አይደለሁም በላቸው፡፡» [አልአሕቃፍ: 9]

የአላህ መልአክተኛ - አላህ ዘንድ ካላቸው ደረጃና የላቀ ከበሬታ ጋር - ወደርሳቸው የተላለፈው የአላህ (ሱ.ወ.) ሽሪዓ ተከታይ፤ ለርሱ መርሕ ተመሪ እንጂ ከራሳቸው አዲስ የፈጠሩትን የሚከተሉ አይደሉም፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) ፈጣሪ አምላክ በመሆኑ ለፍጥረታቱ የሚበጀውን ክርሱ ይበልጥ የሚያውቅ ማንም የለም፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{لَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ} [المالك: 1]

«የፈጠረ አምላክ እርሱ ዕውቀተ ረቂቁ፤ ውስጥ አዋቂው ሲኾን (ምስጢርን ሁሉ) አያውቅምን፡፡» [አል ሙልክ: 14]

ስለ ፍጡራኑ ባሕርይና ስለፍጥረታቸው፤ ስለሚጠቅማቸውና ስለሚጎዳቸው፤ ስለሚበጃቸውና ስለማይበጃቸው ነገር ከማንም በላይ የሚያውቅ እርሱ ብቻ ነው፡፡ ከሠራው ይበልጥ ስለሠራው ነገር የሚያውቅ ማንም አይኖርምና፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

የመረጋጋት ሃይማኖት

«በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ ውስጣዊ ሰላምና መረጋጋት ተሰማኝ፡፡ ሕይወቴ ዋጋ እንዳለውም ተረዳሁ፡፡ አንተ የማታየው አላህ የትም ብትሆን ያየሃል፤ ሥራዎችህን ሁሉ ይቆጣጠራል፤ በትንሳኤው ቀን ተገቢ ዋጋህን ታገኝ ዘንድ ፍትሐዊ በሆነ ሚዛንም ይመዝናቸዋል ማለት ትርጉሙ ምን እንደሆነም ዐወቅሁ፡፡»

አናቶሊ አንደርቡሽ ሩሲያዊ ጄኔራል

{قُلْ أَتَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمَ اللَّهُ} [البقرة: 140]

«እናንተ ታውቃላችሁን? ወይንስ አላህ? በላቸው፡፡» [አልበቀራህ: 140]

ሕግ አውጭና ሰጭው አላህ (ሱ.ወ.) ለሕጉ ፍጹማዊ የሆነ ፍትሕና እውነትን ያጎናጽፋል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) ሰብአዊ ፍጡራኑን በአድልኦ ከማየት የራቀ ፍትሐዊ ፈጣሪ ጌታ ነውና፡፡ የእስላም መቀጫዎችም በዛሬው ዓለማዊ ሕይወትና በመቼጭው ዘላለማዊ ሕይወት የሚፈጸሙ ሲሆኑ፤ በአንዱ ወይም በሌላው ምክንያት በዚህ ዓለም ላይ መብቱ ያልተከበረለትና ፍትሕ ያላገኘ

ሰው ወይም በእኩይ ተግባሩ ዛሬ ያልተቀጣ ሰው፣ ብድራቱን በወዲያኛው ዘላለማዊ ሕይወት ያገኛል።

ሁለተኛ - ሕግጋትን ከስነምግባር ጋር ማስተሳሰሩ፦

ሕግ በመታወጁ ብቻ ዓላማው እውን እንደማሆንና ይህን ለማድረግ የሰዎች አምነውበት መቀበልና ለተግባራዊነቱ መተባበር አስፈላጊ መሆኑ የታመነ ነው። ሕግ እውን እንዲያደርግ የሚጠበቀው ዓላማና ግብ በአቀራረጹና በድንጋጌዎቹ ጥሩነት ብቻ የሚወሰን ሳይሆን ሕጉ የተደነገገላቸው ሰዎች ከውስጣቸው በመጣ ልባዊ ግፊት ሲተገብሩት ጭምር ነው። ይህ ውስጣዊ ግፊት የሚመጣው ለሕጉ ፍትሐዊነት ካላቸው እምነት፣ ወደዚህ ከመቀበላቸውና ሕጉን ከደነገገው ወገን ድንጋጌዎቹንና ውሳኔዎቹን ወደው በመተግበራቸው ሽልማት እንዳላቸው ከማመናቸው የተነሳ ነው። የእስላም ሕግጋት የተመሰረቱት በፍላጎትና በእምነት ወደ በመቀበል ላይ ሲሆን አላህ (ሱ.ወ.) በእስላም ትምሕርትቶች ውስጥ መስለዋቸው ይህንን እንዲያደርጉ አዟል፦

{وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا} [النساء: ٦٣]

«በነፍሶቻቸው ውስጥ ስሜት ያለው [የሚያጭር] ቃል ተናገራቸው።» [አልኒሳ: 63]

{فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۖ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ} [الغاشية: ٢١-٢٢]

«[ለሌሎች] አስታውስም፤ አንተ አስታዋሽ ብቻ ነህና። በነሱ ላይ ተጂሚ (አስገዳጅ) አይደለህም።» [አልጋሽያህ: 21-22]

ለዚህም ነው የነቢዩ ሙሐመድን ﷺ ተልእኮ አላህ (ሱ.ወ.) በዚህ ክልል ውስጥ የወሰነው። ነቢዩ ﷺ ፦ «የተላክሁት መልካም ስነምግባራትን ምሉእ ለማድረግ ነው።» ብለዋል።

ሦስተኛ - የሰው ልጆችን ጥቅሞች ግንዛቤ ውስጥ ማስገባቱ፦

እስላማዊ ሕግን ከተቀሩት ሰው ሰራሽ ምድራዊ ሕጎች የተለየ የሚያደርገው፣ በዚህች ዓለማዊ ሕይወትና በወዲያኛው ዘላለማዊ ሕይወትም የሚያሸልምና የሚያስቀጣ መሆኑ ነው። የወዲያኛው ዓለም ምንዳም ሆነ ቅጣት ሁሉም ከዛሬዋ ሕይወት ምንዳና ቅጣት በእጅጉ የላቀ ነው። በመሆኑም አንድ አማኝ ሰው ሁሌ የአላህን ሕግጋት የመተግበር፣ ያዘዘውን የመፈፈጸምና ከአስተሳሰቡ የመታቀብን አስፈላጊነት የሚያስገነዝብ ብርቱ ውስጣዊ ግፊትና ስሜት ይሰማዋል። በዚህ ዓለም ላይ ለፈጸመው ነገር

ከቅጣት ማምለጥ ቢችል እንኳ አላህ (ሱ.ወ.) የሚያየውና የሚቆጣጠረው መሆኑን፣ ሰዎች በዚህ ዓለም የሕይወት ዘመናቸው ለፈጸሙት ሁሉ አላህ (ሱ.ወ.) ፊት ነገ ተጠያቂዎች መሆናቸውን በእርግጠኝነት ያውቃል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{يَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ} [البقرة: ٢٥]

«በርሱ ላይ አንድም የማይችል መኾኑን ይጠረጥራል?» [አልባላ: 5]

{يَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَوْهُ أَحَدٌ} [البقرة: ٢٧]

«አንድም ያላየው መኾኑን ያስባል?» [አልባላ: 7]

አራተኛ - የሕግጋቱ ማሕበራዊ ገጽታ፦

እስላማዊው ሕግ የአንዱን ጥቅም ከሌላው ጥቅም አያበላልጥም፤ በሌላው ሰው ሒሳብ ለማንም አይወግንም። እስላምን የሕይወት መመሪያና የአነሳሳዊ ሥርዓት አድርገው ያልያዙ ብዙ ሕብረተሰቦችን ወጥሮ ከያዘውና በግለሰብ ጥቅምና በሕብረተሰብ የጋራ ጥቅም መካከል ያለውን ቅሪት እስላም ፈቶታል። አንዳንድ ማሕበረሰቦች ግን በካፒታሊስት ሥርዓት ውስጥ እንደሚስተዋለው ለግለሰባዊ ጥቅሞች ብልጫ በመስጠት የሚወግኑ ሲሆን፣ የሶሻሊስቱ ሥርዓት ደግሞ ሚዛኑን ወደ ሕብረተሰባዊ ጥቅም በማጋደል የግለሰብን መብት ይደፍቃል። ከሰው ልጅ ተፈጥሮ በተጻራሪ ግላዊ ነጻነትንና ሀብት የማፍራት መብትን ነፍሳ ግለሰባዊ ማንነትንና ተሰጥኦን በማከሰመን፣ ብቃትና ክህሎቱን ብዙን ያደርጋል። እስላማዊው ሕግ ግን በሚመሰርተው ሕብረተሰብ ውስጥ ሥርዓቱን የሚያንጸው ሚዛናዊ በሆነ ሁኔታ እነዚህን መብቶች በሚያስተናግድ መሰረት ላይ ነው። ለሙስሊሙ ሕብረተሰብ የጋራ ማሕበራዊ ጥቅሞች ትኩረት የሚሰጥ ቢሆንም የሙስሊም ግለሰብን መብትና ፍላጎቶችም ችላ አይልም። በፖለቲካው መስክ የአገር መሪ መብት ዜጎች ለሕግና ሥርዓቱ እንዲታዘዙ ማድረግ ሲሆን የዜጎች የመታዘዝ ግዴታ ግን መሪው በአመራሩ የሕግ የበላይነትን የሚያስፍን፣ ለጋራ ጥቅሞች ትኩረት የሚሰጥ በመሆን ግዴታ የተገደበ ነው። ይህን የማያሟላ ከሆነ ግን እስላም ይህን መብት ይነጥቀዋል። መሪውን የመታዘዝ ግዴታ የሚጸናውም የአላህን ትእዛዝ መጣስ በሌለበት ነገሮች ላይ ብቻ ይሆናል።

አምስተኛ - በመርሕ ላይ መጽናትና የትግበራ ገርነት፦

እስላም ከመጀመሪያ ምንጩና መሰረቱ ከሆነው፣ የአላህ (ሱ.ወ.) ጥበቃ ከሚደረግለት ቁርኣን በመነጨ፣ የማይለወጡ ጽኑና ቋሚ መደላድሎች ላይ ይቆማል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ} [الحجر: ٩]

«እኛ ቁርኣንን እኛው አወረድነው፤ እኛም ለርሱ ጠባቂዎቹ ነን።»[አል ሕጅር፡

9]

ከኋላውም ሆነ ከፊቱ ውሽት በማይመጣበት ሕያው መጽሐፍ ላይ ይሞረከዛል፦

{لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ [فصلت: ٤٢]}

«ከኋላውም ከፊቱም ውሽት አይመጣበትም፤ ጥበበኛ ምስጉኑ ከኾነው ጌታ የተወረደ [የተላለፈ] ነው።»[ሒ.ሚም አልሰጅዳህ፡42]

ወደር በማይገኝለት ከፍተኛ ጥንቃቄና በተራቀቀ ስልት የተጠናቀረው የነቢያዊው ሱንና (ፈለግ) ብዙዎቹ ዘገባዎችም ለሕግ አወጣጥ መሰረት የሆኑ አጠቃላይ ድንጋጌዎችን ያካተቱ ናቸው። እንደ ጊዜና ሁኔታዎች መለዋወጥ ተመጣጣኝ የሆኑ ዝርዝር የአፈጻጸም ደንቦችና መመሪያዎችን ከአጠቃላይ ሕግጋቱ ለሚያመነጩ የሃይማኖቱ ሊቃውንት ሰፊ ክፍተት በመለቀቁ ለትግበራ ምቹና ገር የመሆን ዕድላቸው ከፍተኛ ነው። ዝርዝር የአፈጻጸም ጉዳዮች ከመሰረታዊ ሕግጋት አንቀጾች ጋር እስካልተጋጨ ድረስ የእስላማዊውን ሽሪዓን አጠቃላይ ግብና ዓላማዎች (አልመቃስድ) እውን ለማድረግ የሚመነጩ የትግበራና የአፈጻጸም ደንቦች በከፍተኛ ደረጃ የመለወጥ የማይገባ የልሰላሴ ባሕርያትን የተላበሱ ናቸው። በመሆኑም ፊት ያልነበሩና አዳዲስ ለተፈጠሩ ተጨባጭ ሁኔታዎች መፍትሔ የሚሰጡ አዳዲስ ዝርዝር ሕጎችን በዚህ መሰረት ላይ በመሞርከዝ ማመንጨትን የሚከለክል ነገር የለም።

የክበሬታ ሃይማኖት

«እስላም የሰላም፣ የእኩልነት፣ የነጻነት፣ የወንድማማችነት፣ የክብርና የልዕልና ሃይማኖት ነው። ይህ ሁሉ በሕግጋቱ በመርሆዎቹና በስነምግባሮቹ ውስጥ በግልጽ ይታያል። እስላም ውስጥ ያለው ጸም በሌሎች ሃይማኖቶች ውስጥ ካለው ጸም የተለየ ነው። የሰው ልጆች ችግር መነኩሳት እንደሚያደርጉትና አንዳቸው ተንቀሳቃሽ የአጥንት መዋቅር እስከሚመስል ድረስ የአካል ፍላጎትን ማፈን አይደለም። በመሆኑም እስላም ሥጋዊ ፍላጎቶችን በመግራት ይቆጣጠራቸዋል እንጂ አያፍናቸውም። በእስላም ዘንድ ያለው የጸም ዓለማዊ የተከለከለና ሐራም የሆኑ ሥጋዊ ፍላጎቶችን መርታት ትችል ዘንድ ነፍሲያን መታገል፣ ቁጡብ መሆንንና በመታገስ ራስን መግዛት መለማመድና ራስን ማሰልጠን ነው። በግልጽና በስውርም አላህ እንደሚያን አውቀን መጠንቀቅ፣ ላጡትና ለተራቡት እናዝን ዘንድ የማጣትና የመራብን ስሜት መረዳት መቻል ነው። በተጨማሪም ጸም ሰውነት ከምግብ አለመፈጨት ችግር ዕረፍት እንዲያገኝ ለማድረግ መልካም አጋጣሚ ነው። ጸም ለግለሰብ ጤንነት ለመንፈሱና ለአእምሮው ጠቀሜታ ያለው ሲሆን፣ ለሕብረተሰብ ደግሞ ለመቀራረብ፣ ለተራድኦና ለአንድነት ፋይዳው የጎላ ነው።»

ቢሪሻ በንክመርት

ቡድሂዝምን ትቶ እስላምን የተቀበለ ታይላንዳዊ የስነት-ምሕርት ባለሙያ

እስላማዊው ሽሪዓና ሰው ሠራሽ ሕግጋት . . ልዩነቶችና ተቃርኖዎች

በእስላማዊው ሽሪዓና በሰው ሠራሽ ሕጎች መካከል ከተለያዩ ሁኔታዎች አንጻር ከፍተኛ ልዩነቶች ይገኛሉ፤ ከነዚህም መካከል የሚከተሉትን እናገኛለን፦

ግርማ ሞገስ ቅድስና እና በሰው ዘንድ ያለው ክብሬታ፦

በሃይማኖታዊ ባሕርይው፣ በሃይማኖታዊ ይዘቱና ከአላህ (ሱ.ወ.) የተላለፈ መለኮታዊ ከመሆኑ አንጻር፣ የእስላም ሽሪዓ ልዩ በሆነ ግርማ ሞገስ፣ በቅድስና እና በሰው ልቦና ውስጥ ባለው ክብሬታ ከሰው ሠራሽ ሕጎች ይለያል።

ሽሪዓው ከሰው ልጅ ተፈጥሮ ጋር የተጣጣመ፣ ለሁሉም ዘመንና ስፍራ ምቹ መሆኑ ፦

ሕጉን የደነገገው የሆነውንና ወደፊት የሚሆነውን ሁሉ የሚያውቀው፣ ስለፈጠራቸው ፍጥረታት ባሕርያት፣ ተፈጥሮና ፍላጎቶቻቸው፣ እነሱን የሚመለከተውን ማንኛውንም ነገር ከማንም በላይ የሚያውቅ፣ ከአድልኦና ከማንኛውም ዓይነት ዝንባሌ የጠራው የፍጥረታት ፈጣሪ አምላክ አላህ (ሱ.ወ.) ያስረተላለፈው መለኮታዊ ሕግ በመሆኑ፣ እስላማዊው ሽሪዓ በየትኛውም ስፍራና በየትኛውም ዘመን ለሚኖሩ ሁሉም ሕዝቦች ልዩ ሁኔታዎች፣ የተለያዩ ስነምረህዳሮች፣ ቋንቋዎች፣ ብሔሮች፣ ባህሎች . . ምቹ የሆነ የሕግ ሥርዓት ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ [الرّوم: ٣٠]}

«ወደ እውነት ተዘንባይ ኾነህ ፊትህን ለሃይማኖት ቀጥ አድርግ፤ የአላህን ፍጥረት ያችን አላህ ሰዎችን በርስዋ ላይ የፈጠረባትን (ሃይማኖት ያዙዋት)፤ የአላህን ፍጥረት መለወጥ የለም፤ ይህ ቀጥተኛ ሃይማኖት ነው፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም።»[አል ሩም፡30]

ሰው ሠራሽ ዓለማዊ ሕጎች ግን በሰዎች የተደነገጉ ናቸው። ሰዎች ደግሞ

https://www.path-2-happiness.com/am

ትናንትና ዛሬ ያሻቸውን ያህል በዕውቀት ቢራቀቁም፤ ነገ የሚከሰተውን አያውቁም። ከሌሉን የሰው ልጅ ሕርያት ቢያውቁ ሁሉን ማወቅ አይችሉም። ከዚህ ስንሳም የሚያወጧቸው ሕጎች ከሁሉም የሰው ልጅ ተፈጥሮዎችም ሆነ ከሁሉም የአካባቢ ሁኔታዎች ጋር የሚጣጣሙ አይሆኑም። ለአንዱ ሕዝብ የሚስማሙ ቢሆን ለሌላው ሕዝብ የሚበጁ አይሆኑም።

እስላማዊው ሽሪዓ ከእውነታ ከሐቅና ከፍትሕ ጋር የተጣጣመ መሆኑ፦

እስላማዊው ሽሪዓ ከእውነታ ከሐቅና ከፍትሕ ጋር ሙሉ በሙሉ የተጣጣመ የሕግ ሥርዓት ነው። ይኸውም ከአላህ (ሱ.ወ.) የተላለፈ በመሆኑ በሕግ አወጣጡ ውስጥ የመሳሳት፣ የግድፈትና እርስበርስ የመጸረር ችግር ፈጽሞ የሌለበት በመሆኑ፤ ከበደል፣ ከግፍ፣ ከጭቆና፣ ለስሜትና ለዝንባሌዎች ተገዥ ከመሆን ፈጽሞ የጠራ በመሆኑ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ [الأنعام: 115]}

«የጌታህም ቃላት እውነተኛና ትክክለኛ ስትኾን፤ ተፈጸመች፤ ለቃላቱ ለዋጭ የለም፤ እርሱም ሰሚው፣ ዐዋቂው ነው።» [አልአንዓም: 115]

ከፍላጎቶች የጠራውና የተበቃቃው አላህ (ሱ.ወ.) ብቻ ነው፤ የነገሮችን ሁሉ ውስጣዊና ውጫዊ ሁኔታዎች ግልጽንና ስውሩንም በፍጹምነት የሚያውቅ እርሱ ብቻ ነው። ዕውቀቱ ሁሉንም ያካበበ ፍጹማዊ ዕውቀት ያለው አምላክ በመሆኑም ለፍጡራኑ የሚበጃቸውን እንጂ አያዛቸውም፤ ከሚጎዳቸው ነገር እንጂ አይከለክላቸውም። ሰው ሠራሽ ሕጎች ግን ለስሕተትና ለግድፈት፣ ለመዘንጋትና ለዝንባሌዎች አዝማሚያ የተጋለጡ ናቸው። በመሆኑም ከስህተት፣ ከጉድለት፣ ከመለውጥና ከመቀያየር ነጻ ሊሆኑ አይችሉም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ [النساء: 82]}

«ከአላህ ሌላ ዘንድ በነበረ ኖሮ፣ በርሱ ውስጥ ብዙን መለያት ባገኙ ነበር።» [አልኒሳ: 82]

እስላማዊው ሽሪዓ ለሰብዓዊ ጎን ትኩረት የሚሰጥ መሆኑ፦

እስላማዊው ሽሪዓ የሰው ልጆች እሳቤ ውጤት የሆነ ተራ ሕግ አይደለም። ኃይሉ ፈጣሪ አላህ (ሱ.ወ.) ለፈጠራቸው ሰዎች ምቹና ተስማሚ አድርጎ የደነገገው ከሰብአዊ ፍጡራን ተፈጥሮ ጋር የተጣጣመ መለኮታዊ ሕግ እንጂ። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٥﴾ [المالك: 15]}

«የፈጠረ አምላክ እርሱ ዕውቀተ ረቂቁ፣ ውስጥ አዋቂው ሲኾን (ምስጢርን ሁሉ) አያውቅምን።» [አል ሙልክ: 14]

ገርና ቀለል የሚሆንላቸውንም ከማንም በላይ የሚያውቀው እርሱ ብቻ ነው።

{يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ [النساء: 28]}

«አላህ ከናንተ ሊያቃልልላችሁ ይሻል። ሰውም ደካማ ኾኖ ተፈጠረ።» [አልኒሳ: 28]

ሰው ሠራሽ ሕጎች ግን የሕግ አውጭዎቹን ፍላጎት መሰረት በማድረግ እንደ ዝንባሌዎቻቸውና እንደ አካባቢያቸው ትኩረት የሚቀረጹ ናቸው።

እስላማዊው ሽሪዓ ከመንፈሳዊ ጎን ጋር የተሳሰረ መሆኑ፦

እስላማዊው ሽሪዓ ውስጣዊና አፍአዊ፣ ቁሳዊና ሕሊናዊ፣ ግልጽና ስውሩንም የሚዳስስ ሁሉን አቀፍ ሕግ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَأَحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٥﴾}

«አላህም በነፍሶቻችሁ ውስጥ ያለውን የሚያውቅ መኾኑን ዕውቁ፤ ተጠንቀቁትም፤ አላህም መሐሪ ታጋሽ መኾኑን ዕውቁ።» [አበቀራህ: 235]

ሰው ሠራሽ ሕጎች ግን በተጻራሪው በግልጽ ቁሳዊ ጉዳዮች ላይ ብቻ የሚያተኩሩ ሲሆን፤ ለመንፈሳዊው ጎን ወይም ለመጭው የወዲያኛው ሕይወት ጉዳዮች ምንም ቁብ አይሰጡም። የሰው ሠራሽ ሕጎች መቀጫዎችም በዚህች ዓለም ብቻ የተወሰኑ ናቸው።

የጠራ ደስተኛ ማሕብረሰብ

«የእስላምን ሕግጋትና ስነምግባራትን የሚያከብርና የሚከተል ማህበረሰብ በሁሉም መልካቸው ወንጌሎች የማይኖሩበት ገጽሕና ደስተኛ ማሕበረሰብ ነው።

ቢሪሻ በንክመርት
ቡድሂዝምን ትቶ እስላምን የተቀበለ
ታይላንዳዊ የስኮትምሕርት ባለሞያ

https://www.path-2-happiness.com

የእስላም ምንጮች

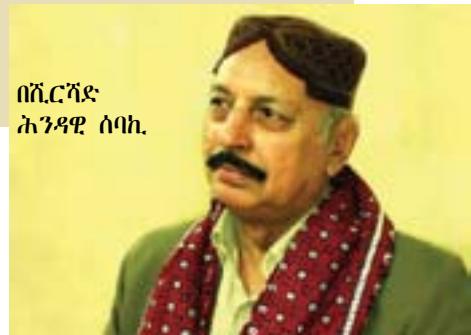
የእስላም ሃይማኖት ሕግጋቱን፣ዐቂዳውንና ዝርዝር ሕጎችን የሚያመነጩው ከመለኮታዊ ወሕይ (መገለጥ) - ከቁርአንና ከከቢዩ ሱንና - ሲሆን ሁለቱ የእስላም አበይተ መሰረታዊ የሕግ ምንጮች ናቸው። ከዚህ በመቀጠል ከሁለቱ ምንጮች ጋር አጠር ባለ ሁኔታ እንተዋወቃለን፦

ሀ - ታላቁ ቁርአን፦

አላህ (ሱ.ወ.) ቁርአንን ለጥንቁቆች መመሪያ፣ለሙስሊሞች መተዳደሪያ፣እርሱ መመራት ለሻላቸው ሰዎች ልቦና ፈውስ፣መድህን ለወደደላቸው ሰዎች ችቦና ብርሃን ይሆን ዘንድ ወደ መልክተኛው ወደ ሙሐመድ ﷺ አስተላልፎታል። ቁርአን ነቢያትና መልክተኞች ከአላህ (ሱ.ወ.) ተልከው ይዘው የመጡትን መሰረታዊ መርሆዎች ያካተተ መጽሐፍ ነው። ሙሐመድ ﷺ ብቸኛው የአላህ መልክተኛ እንዳልሆኑ ሁሉ ቁርአንም ብቸኛው የአላህ መጽሐፍ አይደለም። አላህ (ሱ.ወ.) ወደ ኢብራሂም ጽሑፎችን አውርዷል፤ሙሳንም በተውራራት፣ዳዊድን በዘበር (መዝሙር) አክብሯቸዋል። አልመሲክ ዒሳም ኢንጂልን ይዘው መጥተዋል። እነዚህ መጽሐፎች ሁሉም አላህ (ሱ.ወ.) ወደ ነቢያቱና መልክተኞቹ ያስተላለፋቸው ወሕይ (መለኮታዊ መገለጥ) ናቸው። ይህ ቁርአን ከአላህ (ሱ.ወ.) የተላለፈ ወሕይ መሆኑን ከሚመሰክሩ ነገሮች ውስጥ አንዱ፣በሁሉም የአላህ መልክተኞችና ነቢያት ያለ ምንም ልዩነት ማመንን የሃይማኖቱ አንድ አቢይ ማእዘን አድርጎ

ቁርአን . . የመጨረሻው መለኮታዊ መጽሐፍ

«በተውሐድ ባመንኩበት ቅጽበት፣ቁርአን የአላህ መጽሐፍ መሆኑንና የመጨረሻውና የማጠቃለያው መለኮታዊ መጽሐፍ መሆኑን የሚያረጋግጡ ማስረጃዎችን መፈተሽ ጀመርኩ። ለዚህ ጉዳይ መፍትሔ እንዳገኝ ያስቻለኝን አላህ አመሰግናለሁ። ቅዱስ ቁርአን ለተቀሩት መለኮታዊ መጽሐፎች ሁሉ ዕውቅና የሚሰጥ ብቸኛው መለኮታዊ መጽሐፍ ነው። የተቀሩት ግን አንዱ ሌላውን ያስተባብላል። ይህ በእርግጥ ቅዱስ ቁርአንን ልዩ ከሚያደርጉት ባህርያት አንዱ ነው።»

በሺርሻድ ሕንዳዊ ሰባኪ

የቁርአን ደረጃና ትሩፋቱ

«ቁርአን ምናባቸውን ሲቀሰቅስ ፣ ስነ ምግባራቸውን ሲቀርጽ፣በመቶ ሚሊዮኖች የመቆጠሩ ሰዎችን አእምሮና አሳቤ ሲጥርድ ለአስራ አራት ምእተ ዓመታት በሙስሊሞች ትውስታ ውስጥ ተጠብቆ ኖሯል። ቁርአን ከሁሉም ይበልጥ ገርና ቀለል ያለ፣ከሁሉም ይበልጥ ክውስብብብነት ፣ከድፍንፍን ምስጢራት፣ከካህናዊ ጣዖታዊ ስርዓታት የጸዳ ዐቂዳን በሰው ልቦና ውስጥ በሰው ልቦና ውስጥ ይተክላል። የሙስሊሞችን የስነምግባርና የስልጣኔ ደረጃን ከፍ በማድረግ ረገድም ትልቁን ሚና ተጫውቷል። የማሕበራዊ አነዋጥርና የማሕበረሰባዊ አንድነት ስርዓት መሰረቶችን የተከለላቸውም እርሱ ነው። የጤና አጠባበቅ ሕጎችን እንዲከብሩ አበረታቷል። አእምሮአቸውንም ከብዙ አፈተረቶችና ግምታዊ ቅገቶች፣ከግፍና ከጭካኔ ነጻ አውጥቷል። የጫንቃ ተገዥዎችን ሁኔታዎችም አሻሽሏል። ግፉአን ተዋራጆች በነበሩት ልብ ውስጥም የክብርና የልዕልና መንፈስ ዘርቷል።»

ዎል ዲዮራንት አሜሪካዊ ደራሲ

ያረጋገጠ መሆኑ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِمًّا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾

[النساء: 150-152]

«እነዚያ በአላህና በመልክተኞቹ

የሚክዱ፣በአላህና በመልክተኞቹም መካከል መለያየትን የሚፈልጉ፣በከፊሉም እናምናለን፣በከፊሉም እንክዳለን የሚሉ፣በዚህም መካከል መንገድን ሊይዙ የሚፈልጉ፣እነዚያ በውነት ከሐዲዎቹ እነርሱ ናቸው። ለከሐዲዎችም አዋራጅን ቅጣት አዘጋጅተናል። እነዚያም በአላህና በመልክተኞቹ ያመኑ፣ከነሱም ያልለዩ፣እነዚያ ምንዳዎቻቸውን በእርግጥ ይሰጣቸዋል። አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።»[አልኒሳ:150-152]

ዳሩ ግና እነዚህ የቀድሞ መጽሐፍት ብዙው ክፍላቸው ጠፍቷል፤አብዛኞቻቸው ከስመዋል፤ለመዛባት፣ለመጣመም፣ለብረዛና ለክለሳ ተጋልጠዋል።

ታላቁ ቁርአን ግን አላህ (ሱ.ወ.) ከብረዛና ከክለሳ የመጠበቅ ኃላፊነቱን ለራሱ ወስዷል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

«እኛ ቁርአንን እኛው አወረድነው፤እኛም ለርሱ ጠባቂዎቹ ነን።»[አል ሕጅር:9]

በቀደሙት መለኮታዊ መጽሐፎች ላይ ተቆጣጣሪ፣ዋቢና ሻሪ አድርጎታልም። ይህንኑ በማስመልከት አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴿٤٨﴾

«ወደ አንተም መጽሐፉን ከበፊቱ ያለውን መጽሐፍ አረጋጋጭና በርሱ ላይ ተጠባባቂ [ተቆጣጣሪ] ሲኾን በውነት አወረድን፤»[አልማአዳህ: 48]

ለሁሉም ነገር አብራሪና መሪ አድርጎት ያስተላለፈው መሆኑንም ገልጾአል፦

{وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ} [النحل: ٨٩]

«መጽሐፉንም፣ ለሁሉ ነገር አብራሪ፣ መሪም እዝነትም፣ ለሙስሊሞችም አብላሪ ኾኖ ባንተ ላይ አወረድነው።» [አል ነሐል:89]

ቁርአን መመሪያ እዝነትና በረከት መሆኑን ሲገልጽም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ} [الأنعام: 107]

«ስለዚህ ከጌታችሁ ግልጽ ማስረጃ መምሪያም፣ እዝነትም በእርግጥ መጣላችሁ።» [አልአንዓም:157]

ወደ ቀጥተኛው መንገድ የሚወስድ መጽሐፍም ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّنُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا} [الإسراء: 9]

«ይህ ቁርአን ወደዚያች፣ እርሷ ቀጥተኛ ወደ ኾነችው መንገድ ይመራል፤ እነዚያንም በጎ የሚሠሩትን ምእመናን ለነሱ ታላቅ ምንዳ ያላቸው መኾኑን ያበስራል።» [አልአስራ:9]

የሰው ልጆችን በሁሉም የሕይወት ፈርጆችና የኑሮ ጉዳዮቻቸው ወደ ተመራጩ ቀጥተኛ ጎዳና ይመራቸዋል።

ታላቁ ሕያው መጽሐፍ ቁርአን ለሰው ልጆች አስፈላጊ የሆኑ ነገሮችን ሁሉ በምልዓት ያካተተ፣ መሰረታዊ መርሆዎችን፣ የእምነትና የዐቂዳ፣ የሕግጋትና የበይነሰባዊ ግንኙነት፣ የስነምግባርና የግብረገብነት . . መሰረቶችን አቅፎ ይዟል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{مَا قَرَأْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ} [الأنعام: 38]

«በመጽሐፉ ውስጥ ምንም ነገር [ሳንገልጽ] አልተውንም።» [አል አንዓም:38]

ሁሉን ያካተተ መጽሐፍ

«ቁርአን የስልጠና እና የስልጣኔ መጽሐፍ ነው። ያካተታቸው ነገሮች ሁሉ ስለግዴታዎችና ስለ አምልኮት አላህ አፈጻጸም ብቻ የሚናገሩ አይሉለም። ሙስሊሞች የሚያበረታቷቸው ግብረገብነትና የትሩፋት ሥራዎች ከሁሉም በላይ ውብ ድንቅና በስነምግባር መለኪያዎች ከሁሉም ይበልጥ ሚዛን የሚደፉ ናቸው። የመጽሐፉ ቅን አመራር በትእዛዛቱ እንደሚንጸባረቅ ሁሉ በእገዳዎቹም ይንጸባረቃል።»

ሲድኒ ፊሸር
የአሜሪካው ኦሃዮ ዩኒቨርሲቲ ፕሮፌሰር

ለ - ነቢያዊው ሱንና (ፈለግ)፦

አላህ (ሱ.ወ.) ቅዱስ ቁርአንን ወደ መልክተኛው ሲያስተላልፍ ነቢያዊውን ሱንናም አስተላልፎላቸዋል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ} [النجم: 4]

«እርሱ (ንግግሩ) የሚወረድ ራዕይ እንጅ ሌላ አይደለም።» [አልኦጅም:4]

ሱንና እንደ ቁርአን ሲሆን ይህንኑ በማስመልከት ነቢዩ እንዲህ ብለዋል፦ «ንቁ ዕወቁ! መጽሐፉና መሰሉ (ሱንና) አብረው ተሰጥቶቻል። መጽሐፉና መሰሉ (ሱንና) አብረው ተሰጥቶቻል።»

[በአሕመድ የተዘገበ] ነቢዩ ለሰዎች የሚያደርሱት እንዲያደርሱ ከአላህ የታዘዙትን ብቻ ነው። አላህ የታዘዙትን ብቻ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِن أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ} [الأحقاف: 9]

«ወደኔ የሚወረደውን እንጅ ሌላ አልከተልም፤ እኔም ግልጽ አስፈራሪ [አስጠንቃቂ] እንጅ ሌላ አይደለሁም በላቸው።» [አልአሕቃፍ:9]

በመሆኑም ነቢያዊው ሱንና ሁለተኛው የእስላም የሕግ ምንጭ ነው። ሱንና እስከ ነቢዩ ድረስ በሚዘልቅ ትክክለኛና አስተማማኝ የዘገባ ሰንሰለት የተዘገበ የነቢዩ ንግግር፣ ተግባር፣ ገለጻ ወይ

ተወዳጁ ሱንና

«በምድር ላይ ከተሰራጩ በመቶዎች ሚሊዮኖች ከሚቀጠሩ ሰዎች ልብ በሚፈልቅ ታላቅ ሃይማኖታዊ ፍጹምነት እየተበጠረና እየተለወለ፣ ድንቁ የሙሐመድ ሱንና እስከ ዛሬ ዘመናችን ድረስ ተጠብቆ ቆይቷል።

ኢይቴን ዲኒህ
ፈረንሳዊ ሰዓሊና ፈላስፋ

https://www.path-2-happiness.com/am

ማረጋገጫ ሲሆን የቅዱስ ቁርኣን ተግባራዊ ማብራሪያ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) በቁርኣን ውስጥ የተካተቱ ጠቅላል ያሉ ወይም ማብራሪያና ገለጻ የሚሹ ጉዳዮችን እንዲያብራሩና እንዲተነትኑ ለነቢዩ ፌቅዶላቸዋል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ [النحل: 44]}

«ወደ አንተም ለሰዎች ወደነሱ የተወረደውን (ፍች) ልትገልጽላቸውና ያስተነትኑም ዘንድ ቁርኣንን አወረድን።» [አልነሕል:44]

እናም ሱንና ቅዱስ ቁርኣንን ያብራራል፤ አንቀጾቹን ይተነትናል፤ ጠቅላል ያሉ ድንጋጌዎቹን ይዘረዝራል። ነቢዩ ፌ ወደርሳቸው የወረደውን ቁርኣን አንቀጾች አንዴ በአንደበታቸው ሌላ ጊዜ ደግሞ በተግባራቸው አንዳንዴም በሁለቱም ጭምር ያብራሩ ነበር። ሱንና አንዳንድ ሕጎችንና ድንጋጌዎችን በማብራራት ረገድ ራሱን ችሎ የሚመጣበት ሁኔታም ሊኖር ይችላል።

ነቢዩ ፌ ከአላህ የታዘዙትን በትጋት ይፈጽሙና ለሰዎች ያብራሩ ስለነበር፤ እርሳቸው የሰሩትን አይተው እንዲሰሩ ያዙ ስለነበር የጠራው ነቢያዊ ሱንና የእስላም ሕግጋት እምነት፤ አምልኮተ አላህ፤ በይነሰባዊ ግንኙነቶችና የስነምግባር ደንቦች ተግባራዊ ማብራሪያና መገለጫ ነው። እምነታቸው ምሉእ ይሆን ዘንድ ምእመናን በተግባራቸውና በአንደበታቸውም የነቢዩን ፌ አርአያ እንዲከተሉ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ሲል አሏል፦

ቁርኣንና ሐዲስ መሳ ለመሳ

«የነቢዩ ሙሐመድን ሥራዎችና መመሪያዎች የሚመለከቱ ንግግሮች ስብስብ ተደርጎ የሚቆጠረው ሐዲስ የቁርኣን መመያ (ማብራሪያ) ነው። አንድ ሰው ሐዲስ ውስጥ ከሕይወት ተለዋዋጭ እውነታዎች አንጻር የስነምግባሩ መሰረታዊ አካል የሆነውንና በነቢዩ ሙሐመድ አእምሮ ውስጥ ይመላለስ የነበረውን ነገር ያገኛል። ሱንና የቁርኣን ማብራሪያ በመሆኑ አስፈላጊነቱ የግድ ነው።»

ጃክ ሪሳር
ፈረንሳዊ ኦሪየንታሊስት

{لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ [الأحزاب: 21]}

«ለናንተ፤ አላህንና የመጨረሻውን ቀን የሚከፎል ለኾነ

ሰው፤ አላህንም በብዙ ለሚያወሳ፤ በአላህ መልክተኛ መልካም መከተል [አርአያ] አላቸው።» [አል አሕዛብ:21]

ክቡራን የነቢዩ ባልደረቦች (ሶሐባ) የነቢዩን ፌ ንግግሮችና ሥራዎቻቸውን ለቀጣዩ ትውልድ ያስተላለፉ ሲሆን ቀጣዩ ትውልድም ሱንናቸውን በመድብሎች ሰብስቦ በማጠናቀር አቆይቶልናል። የሱንና ዘጋቢዎችና አጠናቃሪዎች በዘገባ ሰንሰለት አበጣጠርና በሀዲስ አሰባሰብ ላይ ጥብቅ መስፈርቶችን ይከተሉ ስለነበር፤ የዘገባ ሰንሰለቱ እስከ ነቢዩ ፌ ድረስ የሚዘልቅ ይሆን ዘንድ ሐዲሱን የሰማው ሰው ከሰማበት ሰው ጋር በአካል የተገናኘ ዘመነኛው መሆንን፤ በዘገባ ሰንሰለቱ ውስጥ የሚገኙ ዘጋቢዎች ሁሉ በሃይማኖታቸው በመልካም ስነምግባራቸው የታመኑ፤ እምነት የሚጣልባቸው ፍትሐዊነትን የተላበሱ ታማኞች መሆንን ለሐዲሱ ትክክለኛነት በመመዘኛነት ያስቀምጡ ነበር።

ቁርኣንና ሱንና ማመሳከሪያ ዋቢና ያዘዙትን መፈጸም ከከለከሉትም መከልከል የሚገባ ሁለቱ መሰረታዊ የእስላም የሕግ ምንጮች መሆናቸውን አምኖ መቀበል ግዴታ ነው። በሁለቱ ምንጮች ውስጥ የሰፈረው ሁሉ እውነት መሆኑን፤ የአላህ (ሱ.ወ.) ስሞች፤ ባሕርያትና ተግባራት አስመልክቶ በውስጣቸው በቀረበው

የተበረከተው ሱንና

«የሙሐመድን ሱንና መተግበር የእስላምን ሕልውና እና ዕድገቱን ጠብቆ ለማቆት መሥራት ማለት ነው። ሱንናን መተውም እስላምን ማክሰም ማለት ነው። ሱንና እስላም የታነጸበት የብረት መዋቅርና መሰረት ነው። ያንድን ሕንጻ መሰረትና መዋቅር ካስወገድክ ሕንጻው የካርቶን ቤት ይመስል ፍርክስክስ ቢል ያስገርማል??!»

ሊዮፖርድ ፋይስ
ነምሳዊ ፈላስፋ

ሁሉ ማመንና፣ አላህ (ሱ.ወ.) ለምእመናን ወዳጆቹ ያዘጋጀላቸው ታላቅ ምንዳና ለአስተባባይ ከሃዲዎች ያሰናዳው መራር ቅጣትም ፍጹም እውነት መሆኑን ማመን ግዴታ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾}

«በጌታህም እምላለሁ (አላህ በራሱ መማሉ ነው) በመካከላቸው በተከራከሩበት ፍርድ እስከሚያስፈርዱህ፣ ከዚያም ከፈረድከው ነገር በነፍሶቻቸው ውስጥ ጭንቀትን እስከማያገኙና ፍጹም መታዘዝን እስከሚታዘዙ ድረስ አያምኑም (ምእመን አይኾኑም)።» [አልኒሳ:65]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦ {وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا}

«መልክተኛውም የሰጣችሁን (ማንኛውንም) ነገር ያዙት። ከርሱም የከለከላችሁን ነገር ተከልከሉ።» [አልሐሽር:7]

ይህን መንገድ የተከተለ ሰው ምንኛ ታደለ!! የመታደል መንገድም ይህ ነውና!!

የነቢያዊው ሱንና አሰላሰብ

«በስብሰባቸው ሱንናን የሚመሰርቱት እነዚህ ሐዲሶች በአመራረጣቸው ላይ ጥብቅ የሆነ ክፍተኛ ፍተሽ ከማድረግ ጋር በነቢዩ ባልደረሶች ተዘግበው ወይም ከነሱ ተላልፈው የተጠናቀሩ ናቸው።»

ጀላክ ሪሳር
ፈረንሳዊ አረዋንታሊስት

